

Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмяны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

Рэгіянальная газета

19 верасня 2003 года
№ 38 (439)
Выходзіць па пятніцах. Выдаецца з красавіка 1995 года

Навіны рэгіёну

Юбілей касцёла

ВІЛЕЙКА. У суботу надзвычай шматлюдна было ў вілейскім касцёле Узвышэння Крыжа, які святкаваў свой 90-гадовы юбілей. Ксёндз-дэкан Эдмунд Даўгіловіч-Навіцкі і яшчэ дванаццаць святароў правялі тут святую імшу, у якой удзельнічалі вернікі з вілейскай і суседніх парафій.

Наталля ВАЛЫНЕЦ.

Новы начальнік

МЯДЗЕЛ. Новы начальнік з'явіўся ў мясцовым РАУС. Ім стаў Васіль Малікаў. Дагэтуль ён працаваў намеснікам начальніка Стаўбоўскага РАУС. Сяргей Куніцкі, які быў папярэднікам Малікава, пераведзены працаваць у Мінск.

Аддзел інфармацыі.

Сталі кадэтамі

ВАЛОЖЫН. Чаццёра пяцікласнікаў Валожынскай школы-інтэрната, сярод якіх ёсць дзяўчынка, сталі вучнямі першага на Міншчыне кадэцка-юрыдычнага класа, што адкрыўся ў Жодзінскай школе-інтэрнаце. Пры паступленні ўлічвалася не толькі жаданне дзяцей вучыцца па новай праграме, але і іх здольнасці, якія правяраліся з дапамогай тэстаў.

Наталля ШТЭЙНЕР.

Пакусалі шэршні

АШМЯНЫ. Прадстаўнікі сямейства вос з джалам, якіх называюць шэршні, пасяліліся на тэрыторыі мясцовага льнозавода з вясны. Рабочыя, ведаючы пра небяспечных суседзей, абыходзілі тое месца бокан. І ўсё ж пазбегнуць няшчасця не змаглі. Рой пакінуў кокан і знайшоў сабе ахвяру: моцна пакусаў мужчыну. На месца здарэння выязджала служба выправання, якая і "абясшкодзіла" крылатых насякомых.

Марына СЛІЖ.

У падарунак – «Ніва»

АСТРАВЕЦ. Раённае свята "Дажынікі" прайшло на Астравецчыне. Ушаноўваліся на ім хлебаробы з усіх гаспадарак раёна, але найбольш пашчасціла працаўнікам СВК "Варняны". За высокія паказчыкі ў рабоце калектыву ўзнагароджаны аўтамашынай "Ніва".

Марына СЛІЖ.

Падазроны пакет

МАЛАДЗЕЧНА. У аўторак, 16 верасня, у гаррайаддзел па надзвычайных сітуацыях паступіла паведамленне, што ў гарадскім аддзеле адукацыі знайшлі падазроны пакет. Будынак ачапілі, супрацоўнікаў эвакуіравалі. Высветлілася, што ў пакеце быў будаўнічы клей.

Святлана ЦІШКО.

Каля бэзу «спее» ртуць

МАЛАДЗЕЧНА. У аўторак СШ №11 ледзь не была зачынена з-за надзвычайнага становішча. За домам №3 па вуліцы Францішка Скарыны знайшлі ртуць.

Раніцай жыхарка дома Ксенія Лукіна пайшла даглядаць кусты бэзу і шпышыны, што растуць у яе пад акном. І знайшла цяжкі поліэтыленавы пакет. Што трэба рабіць у такіх выпадках, яна не ведала. Непадалёк працавалі мужчыны з камунальнай службы горада, ізалявалі трубы. Але што яны маглі параіць, калі нават краты не знаёмыя прадметы небяспечны? Як сказаў адзін з рабочых: "Зазірнеш у яго, а раптам там бомба ці адрэзаная галава. Як пасля такога спаць спакойна?". Ксенія Лукіна набрала нумар 02. Міліцыя прыехала хутка, раён ачапілі, нікога блізка да таго ўчастка не падпускалі. Пры першым аглядзе змесціва пакета стала зразумела, што гэта не бомба, не міна і не ўзрыўчатка, а хутчэй за ўсё ртуць. Патрэбны былі адпаведныя спецыялісты. У 10.24 паведамленне з міліцыі паступіла ў гарадскі аддзел па надзвычайных сітуацыях. Ужо ў 10.30 да дома №3 пад'ехалі аўтамабіль хімічнай і радыяцыйнай разведкі і пятаб ліквідатцы надзвычайных сітуацый.

У пакеце былі 3 гумовыя колбы з ртуцю. На ёмістасцях прастаўлены заводскія нумарныя знакі і вага кожнай. Знойдзены вадкі метал важыў 8 кілаграмаў 890 грамаў. У аб'ёме гэта прыкладна 750 мілілітраў. Але колбы былі герметычна закаркаваныя, таму ядавітае рэчыва не разлілося. Калі б, не дай бог, гэта здарылася, дзейнасць ці не ўсіх устаноў мікраараёна была б прыпынена. Зачынілі б на тыдзень СШ №11 і дзіцячыя сады, што знаходзяцца побач. У такіх выпадках ліквідатары ў спецыяльных касцюмах збіраюць ртуць, усе паверхні апрацоўваюць растворами, якія нейтралізуюць ўздзеянне ядавітага рэчыва, зямлю збіраюць і вывозяць. "Надзвычайнікі" ўсцешаны тым, што пакет з ртуцю не знайшлі дзеці, якія кожную раніцу ідуць каля дома №3 у школу, дзіцячы сад і проста гуляюць вечарам на школьным стадыёне і каля яго. Цікаўныя падлеткі маглі

Па дарожцы каля дома №3 па вуліцы Францішка Скарыны, дзе знайшлі ртуць, кожную раніцу дзеці ідуць у школу і дзіцячы сад. А вечарам там гуляюць падлеткі. Ртуць ледзь не трапіла ў іх рукі.

Фота Святланы Цішко.

б разліць небяспечны метал (а ён прыгожы, серабрысты), уцячы і забыцца. А на зямлі плямы ртуці непрыкметныя. І жыхары першага паверха дыхалі б парамі атрутнага рэчыва.

Атручэнні ртуцю, паведамлілі нам у раённым цэнтры гігіены і эпідэміялогіі, не бываюць вострымі. Пройдзе шмат часу, пакуль чалавек заўважыць, што стан яго здароўя пагаршаецца.

Так многа ртуці адразу ў Маладзечне ніколі раней не знаходзілі. Звычайна спецыялістаў па ліквідацыі надзвычайных сітуацый выклікаюць у кватэры, дзе разбілі градуснік. Хаця з такім здарэннем людзі могуць справіцца самастойна. Трэба толькі сабраць буйныя кроплі піпеткай, дробныя прамакнуць газетнай паперай, паверхню апрацаваць мыльна-содавым растворами, а растворами марганцовкі і праветрыць памяшканне. Горш, калі ртуць знаходзяць пад падлогай. Многа праблем са школьнікамі і навучэнцамі ПТВ і тэхнікумаў.

Знойдзеную ртуць адпрацяваць у Мінск на утылізацыю.

А здарэннем будзе займацца міліцыя. Па-першае, у Маладзечне няма прадпрыемства па вытворчасці ці перапрацоўцы ртуці. Значыць да нас яна трапіла з іншага горада. Па-другое, колбы былі пранумараваныя, узважаныя і ўпакаваныя ў спецыяльную паперу. З гэтага вынікае, што ртуць скралі з нейкага прадпрыемства для продажу. А за незаконнае распаўсюджванне такога небяспечнага рэчыва прадугледжана крымінальная адказнасць.

Святлана ЦІШКО.

Мастацтва для роздуму

У сённяшнім нумары рэдакцыя распачынае расказ пра вядомага скульптара Уладзіміра Церабуна.

2-я старонка

Усё пра грыбы

Нельга знайсці чалавека, які б хоць раз у жыцці не збіраў грыбы. А ці ўсё мы пра іх ведаем?

6-я старонка

Дом адзінокіх сэрцаў

Пакінуўшы свае вёскі і хаты адзінокія старыя дажываюць век у Куранецкім доме-інтэрнаце для састарэлых і інвалідаў.

7-я старонка

■ СТАТИСТИКА

Быў шанц атрымаць аўто

МАЛАДЗЕЧНА. На апошнім пасяджэнні гарвыканкома, дзе разглядаўся стан сацыяльна-эканамічнага развіцця Маладзечна за восем месяцаў года, старшыня выканкома Мікалай Чурсін прапанаваў хоць каму з прысутных паказаць мабільнік вытворчасці маладзечанскага «Спадарожніка». За такое гарадскі галава абяцаў падарыць аўтамабіль. Смелых не знайшлося. Але, хутчэй не смелых не было – не было гэтых тэлефонаў, нават у дырэктара «Спадарожніка».

Зразумела, рэпліка Мікалая Чурсіна была жартам, але ён вельмі дакладна характарызуе не толькі тэхналагічны ўзровень прадукцыі, якая вы-

пускаецца беларускімі прадпрыемствамі (Маладзечна – не выключэнне), але становішча эканомікі ў цэлым. І Маладзечна тут таксама не выключэнне. Рэальны стан эканомікі кожны адчувае сваімі рэцэптарамі. Але фізічнае адчуванне не можа быць крытэрыем ацэнкі. Тут на дапамогу павінна прыйсці статystыка.

Сёлетні год – не самы ўдалы для эканомікі Маладзечна, калі глядзець на яе скрозь прызму афіцыйнай статystыкі. Тым больш – праз прызму даўно састарэлай метадыкі аналізу яе стану. Гаворка ідзе пра так званую «тэмпоўку» – аналіз, дзе за галоўны паказчык бярэцца тэмп росту аб'ёму вытворчасці ў параўнанні з мінулымі перыядамі. За восем месяцаў гэтага года тэмпы росту аб'ёму вытворчасці ў

прамысловасці горада, скажам, склаў 101,3% пры прагнозе 105%. Спажывецкіх тавараў – 104,5% пры прагнозе 107%. Калі гаварыць пра наасобныя прадпрыемствы, то гэты паказчык часам не перавышае 50%.

У эканоміцы справы дрэнныя сапраўды. Але «тэмпоўка» не можа тут быць эфектыўнай у якасці тэрмометра па некалькіх прычынах.

Шмат прадпрыемстваў не ўдзельнічаюць у гэтай статystыцы. Найчасцей – дробныя прыватныя вытворцы. Вельмі відавочна такая статystычная «дзірка» ў гандлі. Гандлюе прыватная крама, і вельмі паспяхова, мясам, мае пастаянных пакупнікоў, ёсць сапраўдныя тэмпы росту. Але, па з'яўленні афіцыйнай, яна толькі шкодзіць гораду, бо ўявіце яе работы не

ўлічваюцца статystыкай.

Па-другое. Чакаемыя паказчыкі навіязваюцца гораду ў цэлым і наасобным прадпрыемствам зверху. Пра гэта гавораць дырэктары прадпрыемстваў, на гэта спасылаюцца ў канцэлах мясцовай улады.

Па-трэцяе. Сёлетні лідэр у тэмпах росту амаль стопрацэнтна, гаворачы мовай спорту, на наступны год становіцца аўтсайдырам. Вельмі высока падняў для сябе планку.

Няўжо статystыка настолькі хворая, што для яе трэба рыхтаваць дамавіну? Не. На самой справе больш яскрава пра становішча эканомікі могуць сказаць іншыя паказчыкі. Не тэмпы росту, а аб'ём вытворчасці, дэбіторская і крэдыторская запавязанасці... Зарплата, урэшце.

Мікола ГАЙДУК.

Жнівень фінішаваў са знакам «мінус»

Аналіз жыцця ў Беларусі і ў свеце аказаўся цалкам адмоўным. Больш пашанцавала тым, хто жнівеньскія дні правёў на спякотным пляжы, калі і не на далёкім іспанскім узбярэжжы, то хоць бы ў час водпуску ў Крыме.

Танга вакол рубля

Увесь жнівень працягваліся спрэчкі палітычных дзеячаў Беларусі і Украіны наконт увядзення з 1 студзеня 2005 года ў якасці адзінай валюты расійскага рубля. На канкрэтную прапанову Пуціна аб увядзенні адзінай валюты А.Лукашэнка папярэдне запатрабаваў ад свайго расійскага калегі выканаць рад умоў – рэальнага, а не на паперы, функцыянавання адзінай эканамічнай прасторы з роўнымі ўмовамі для суб'ектаў гаспадарання абедзвюх краін

і прыняцця Канстытуцыйнага акта саюзнай дзяржавы. Аднак эканоміка аказалася мацнейшай за палітыку, тым больш за эмоцыі. Канцэрн «Белнафтахім» і ўрад у цэлым усімі сіламі дапамагалі хімічным гігантам, але гэта быў толькі кароткачасовы эффект, бо праблемы накопіваліся. Ва ўмовах поўнай залежнасці ад знешніх пастаўшчыкоў сыравіны і збыту і крайняй неабходнасці ў тэрміновай рэканструкцыі прадпрыемствы аказаліся без грошай. Пастаўляў сыравіну на нашы заводы па ўнутраных цэнах расійскія кампаніі згодны толькі пры ўмове атрымання долі ў статутных капіталах беларускіх нафтагігантаў. Таму расійскія партнёры настойваюць на пакупцы кантрольных пакетаў акцый палёгготных цэнах. І вось у жніўні, мабыць, лёд крануўся – ўрад саспеў да іх продажу.

Як звычайна, прайшоў чарговы ўборачны сельгасактыву, на якім прэзідэнт зноў распякаў сваіх падначаленых міністраў за нізкія тэмпы ўборкі і за высокі сабекошт прадукцыі. Лукашэнка запатрабаваў не дапускаць павышэння цэн. Лён, цукровыя буракі і пшаварны ячмень у гэтым сезоне сталі прыярытэтнымі культурамі. У жніўні таксама аб'явілі, што кожны месяц да канца года будуць павышацца акцызныя падаткі і, адпаведна, цэны на алкагольную прадукцыю.

У жніўні кадравая чахарда ў верхнім эшалоне ўлады працягвалася. Былы прэм'ер Г.Навіцкі ўзначаліў Савет Рэспублікі нашага парламента. Пасля двухтыднёвага рэктарства ў Беларускім агра-тэхнічным універсітэце адным з намеснікаў кіраўніка прэзідэнцкай адміністрацыі стаў А.Папкоў.

Лепш нерухомасць

У жніўні ўкладчыкі шукалі альтэрнатыўныя месцы, акрамя банкаў, для ўкладання грошай, бо працягвалася зніжэнне даходнасці банкаўскіх дэпазітаў. Гэта натуральна, бо працэнтныя стаўкі па рублёвых дэпазітах скаціліся да 26-27% гадавых.

У сувязі з тым, што патрабаванне кіраўніцтва краіны зрабіць таннейшымі крэдыты для нацыянальнага вытворцы застаецца самым галоўным, далейшае падзенне ставак да ўзроўню 24% гадавых лёгка прадказваецца. З улікам інфляцыі і дэвальвацыі такія стаўкі прыносяць даход менш за 1% у месяц. Альтэрнатывай для патэнцыйных інвестараў можа стаць нерухомасць. За год цэны на кватэры падняліся ў сярэднім на 10%. Сёння за 10 тысяч долараў 2-пакаёвую кватэру з маленькай кухняй і прахаднымі пакоямі можна знайсці толькі на першым паверсе.

Коротка аб іншым

Былы начальнік Беларускай чыгункі В.Рахманько па рашэнні суда быў прызнаны вінаватым па некаторых артыкулах і прыгавораны да 9 месяцаў «хіміі».

У канцы жніўня на піўзаводе «Крыніца» завяршылася рэканструкцыя. Уладальнікам завода з'яўляецца «Прыорбанк», які атрымаў у залог у давернае ўпраўленне кантрольны пакет акцый. За лета рэзка вырасла цана піва. Сёння бутэлька мінскага піва каштуе больш за 1 тысячу рублёў, маладзечанскае піва захавала ранейшую цану – 640-660 рублёў.

Абавязковае прымяненне прадпрыемствамі касавых апаратаў адкладзена да лістапада 2003 года. Гандаль дарагімі таварамі (футра, скура, мэбля, дываны, бытавая тэхніка, тэлерадыётавары) пераносіцца ў гандлёвыя цэнтры.

Па выніках праверкі выкарыстання бюджэтных сродкаў на нядаўна здадзенай Мінскай калыцкай аўтадарозе ўстаноўлена прымяненне няправільных цэн і каэфіцыентаў, што прывяло да завышэння кошту работ.

Міхась АЛЕКСАНДРОВІЧ.

Курсы валют НБ РБ

	11.09 руб.	18.09 руб.
Долар ЗША	2097,00	2102,00
Еўра	2354,30	2348,56
Злоты	528,81	524,06
Літ	681,75	680,30
Расійскі рубель	68,46	68,51

«Вулічныя» курсы ў Маладзечне

Долар	2100/2120	2100/2120
-------------	-----------	-----------

Маладзечна

Цэны на рынку

Прадукты	Цэна (руб.)	10.09	17.09
Кілабаса с/вэндж., 1 кг	12500	12500	
Сасіскі, 1 кг	4130	4200	
Селядзец, 1 кг	2800	2800	
Рыс, 0,9 кг	800	780	
Грэчка, 0,9 кг	1300	1300	
Цукар, 1 кг	1310	1310	
Яйкі курныя, 1 дзес.	1100	1100	
Алей, 1 л	2000	2000	
Маянэз, 200 г	450	460	
Кава «Пеле», 100 г	2200	2200	
Шпроты, бляшанка 160 г.	800	750	
Соус там. «Мінскі», 0,5 л.	850	870	
Цыбуля рэпчатая, 1 кг	900	850	
Капуста, 1 кг	250	250	
Морква, 1 кг	500	500	
Лімоны, 1 кг	1850	1800	
Апельсіны, 1 кг	1900	1900	
Памідоры, 1 кг	800	900	
Перац, 1 кг	800	750	
Кавуны, 1 кг	450	450	
Яблыкі, 1 кг	1000	1000	

Сялянскія прадукты

Малако, 1,5 л	750	730
Смятана, 1 л	2000	2000
Масла, 1 кг	5000	5000
Тварог, 1 кг	1800	1700
Яйкі курныя, 1 дзес.	1700	1700
Бульба, 1 вядро	2800	2600
Яблыкі, 1 кг	1000	1000
Брусніцы, 5-літр. вядро	13000	13000
Журавіны, 5-літр. вядро	12000	

ТДА «Майстар-Плюс»

Праектаванне, устаноўка, рамонт, абслугоўванне, тэрміновыя паверка, цэпалічальнікі, вадамераў, рэгулятараў на сваім абсталяванні (без пасрэдніцтва)

тэл/факс (01773) 75035, (8-029) 6517542

Літ. МП №1758 ад 31.01.2006 г.

Рэалізуем па цэне завода-вырабляльніка

касавыя апараты

«БСТ-мікра-Ф»

Т. у Маладзечне 71976 (факс), 71914

МНОГО РАБОТЫ

для СТРОИТЕЛЕЙ

ХОРОШАЯ ЗАРПЛАТА

ВСЁ ГАРАНТИРОВАНО

У НАС: Возможно совместительство, работа во вторую смену

Минск,

ул. Красно-армейская, 21 А

9⁰⁰ - 12⁰⁰

14⁰⁰ - 16⁰⁰

ПОМНИКИ

з калібраванага граніту

Дастаўка па РБ — бясплатная.

Тэл. у Маладзечне 31294, 62895

Тэл. у Вілейцы 57135, 54315

Тэл. у Маладзечне 32795 Тэл. у Астравіцы 21508

Тэл. у Мядзеле 55720 Тэл. у Ашмянках 42970

Тэл. у Нарачы 47000 Тэл. у Сморгоні 34547

Сярэдні памер заробатнай платы па Маладзечне за ліпень (тыс. руб.)

прамысловасць	257,8
будуўніцтва	334,7
транспарт	220,8
гандаль і грам. харчаванне	146,6
бытавое абслугоўванне	169,2
ахова здароўя	221,9
адукацыя	179,4

Курс беларускага рубля за апошні год быў бліжэй да стабільнага. Расійскі ж так і не стаў узорам трываласці і надзейнасці. Што б ні казаў Пуцін аб агульнай валюце – расійскі рубель ніколі не будзе аналагам еўра-толькі з той прычыны, што ўмовы манетарнай палітыкі ў магчымым саюзе будуць дыктавацца Масквой, а не саюзам роўных, якім стала еўрапейская супольнасць. Ды і там, у Еўропе, не ўсе прымаюць еўра. Ніколі на агульную валюту не пойдзе кансерватыўная Вялікабрытанія, нядаўна планам пераходу на еўра сваёй эканомікі казалі цвёрдае «Не!» шведы. Так што пакуль лічыце свае беларускія рублікі, якія б яны ні былі.

Фота Ілья/ProMedia

■ СМІ

Прэмія Завадскага

Мінск. Прэміі імя Дзмітрыя Завадскага ўручаць сёння беларускім журналістам падчас Дня зачыненых газет. 19 верасня грамадскае аб'яднанне «Беларуская асацыяцыя журналістаў» праводзіць «Дзень зачыненых газет» — акцыю салідарнасці з беларускімі журналістамі.

На атрыманне прэміі сёлета, гаворыцца ў паведамленні Беларускай асацыяцыі журналістаў, вылучаны рэдакцыі «Белорусской деловой газеты» і фотакарэспандэнты інфармацыйных агенцтваў «Асашэйтэд прэс» і «Рэйтэр» Сяргей Грыц і Васіль Фядосенка.

— Адчуванне дваістае... Атрыманне прэміі, гэта, канечне, заўжды прыемна, — каментуе гэтую падзею фотакор Сяргей Грыц. — А з іншага боку... Я быў знаёмы з Дзімай, а цяпер вось удастоены прэміі, якая носіць ягонае імя.

Павел Шарапет, кіраўнік аддзела спецпраектаў інфармацыйнай дырэкцыі Першага канала, раней карэспандэнт ОРТ (з ім у пары і працаваў тэлеаператар Дзмітрый Завадскі) падкрэслівае:

— З-за таго, што ў Беларусі назіраюцца відавочныя праблемы са свабодай слова, то ўручэнне такой прэміі — гэта і напамінак аб нашым калегу, і жэст падтрымкі незалежных журналістаў у Беларусі.

Фота з архіва «РГ»

Пакуль прэмія імя Дзмітрыя Завадскага ўручаецца толькі беларускім журналістам. У Беларусі ён жыў, працаваў і знік. Аднак не выключана, што ў далейшым гэта ўзнагарода стане міжнароднай і будзе прысуджацца журналістам, якія адстойваюць свабоду слова ў сябе на радзіме.

Першымі лаўрэатамі прэміі імя Дз. Завадскага летась сталі тэлеаператары, якія працуюць у Беларусі: Сяргей Гельбах — ОРТ, Сяргей Пушкін — РТР, Канстанцін Марозаў — НТВ, Уладзімір Андронаў — ТВ-6 і Уладзімір Бабарыка — «Рэйтэр».

Акрамя прадстаўнікоў беларускай недзяржаўнай прэсы, у акцыі возьмуць удзел міжна-

17 снежня 1997 года — 21 студзеня 1998 года ў прыгранічных Ашмянках адбыўся суд над работнікамі беларускага бюро ОРТ Дзмітрыем Завадскім і Паўлам Шараметам. Журналісты абвінавачваліся і былі пакараны за незаконнае, на думку ўлад, перасячэнне беларуска-літоўскай граніцы. Праз некаторы час Дзмітрый Завадскі бяспследна знік і па сёння лёс яго невядомы. Ужо другі год запар ўручаецца прэмія яго імя. Сёлета гэта адбываецца 19 верасня.

родныя арганізацыі — «Article 19», украінскі Інстытут масавай інфармацыі, малдаўскі незалежны цэнтр журналістыкі, расійскі цэнтр экстрэмальнай журналістыкі і Саюз журналістаў Літвы.

У межах Дня запланавана ўручэнне беларускім журналістам прэміі імя Дзмітрыя Завадскага, заснаванай расійскім «1-м тэлеканалам». Акрамя таго, у фэ канферэнц-залы гатэля «Беларусь» пройдзе выстаўка зачыненых газет, адбудзецца дэманстрацыя відэаматэрыялаў, прысвечаных працы беларускіх недзяржаўных СМІ.

Аляксей ШЭІН, БелаПАН, аддзел інфармацыі «РГ».

■ РЕДАКЦЫІ АДКАЗВАЮЦЬ

Навядзём парадак

МАЛАДЗЕЧНА. У цырульні «Чараўніца» па вуліцы Прытыцкага запахне адэкалонам і ўзмоцніцца кантроль за працай майстроў.

Такі сэнс адказу на публікацыю ў «Рэгіянальнай газеце» ад 29 жніўня (№ 35) «Цырульні розныя бываюць». У матэрыяле гаварылася пра тое, што ў гэтай установе, якая належыць камунальнаму унітарнаму прадпрыемству «Маладзечнабыт», своечасова не прыбіраюцца рабочыя месцы, не выконваюцца патрабаванні ў галіне касавай дысцыпліны (кліентам не выдаецца касавае чэк), адсутнічаюць такія сродкі гігіены, як адэкалон.

Адміністрацыя «Маладзечнабыту», — гаворыцца ў афі-

цыйным адказе на адрас рэдакцыі дырэктара прадпрыемства Л.Белашовай, — паведамляе, што скарга (аўтара публікацыі — рэд.) прызнана абрунтаванай. Адміністрацыя праз рэдакцыю газеты прыносіць свае прабачэнні Івану Касяку за прынесеныя нязручнасці пры абслугоўванні. ...Цырульніку Людміле Аксёнавай аб'яўленая вымова за нізкую культуру абслугоўвання, майстру Яўгенію Манькоўскай аб'яўленая вымова за слабы кантроль за працай цырульнікаў, касіраў, абслуговага персаналу, а таксама недасатковае і несвоечасовае забеспячэнне цырульнікаў хімікатамі, парфумай.

Аддзел інфармацыі «РГ».

■ КРЫМІНАЛ

Скралі «БМВ» Селязнёва

Падчас наведвання спікера Дзяржаўнай думы Расіі, старшынёй Парламенцкага сходу Саюза Беларусі і Расіі Генадзем Селязнёвым 16 верасня ў Магілёве беларуска-расійскага ўніверсітэта адбыўся інцыдэнт.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-службе МУС Беларусі, падчас знаходжання гасцей у зале ўніверсітэта адзін са студэнтаў ВНУ, знаходзячыся ў нецвярозым стане, выкраў «БМВ-525» — галаўную машыну міліцэйскага суправаджэння картэжа спікера Дзяржду-

мы. За зламыснікам была арганізаваная пагоня. Спыніць яго ўдалося на тэрыторыі горада. Пры гэтым «БМВ» сутыкнуўся з аўтамабілем «Ніва». У выніку дарожна-транспартнага здарэння ніхто не пацярпеў.

Паводле інфармацыі прэс-службы МУС, студэнт затрыманы. У адносінах да яго распачата крымінальная справа па артыкулу 214 (выкраданне аўтадарожнага транспартнага сродку), што прадугледжвае пакаранне ў выглядзе пазбаўлення свабоды тэрмінам ад 5 да 7 гадоў.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ, БелаПАН.

■ СЛУЖБА «01»

Для бяспекі грамадзян

МАЛАДЗЕЧНА. Сёлета за 8 месяцаў у горадзе і раёне адбылося 95 пажараў, з іх 83 былі ў жылых дамах і надворных пабудовах грамадзян.

У выніку пажараў знішчана 30 пабудов, 4 адзінкі тэхнікі, 50 тон грубых кармоў, страты склалі 224 млн. 521 тыс. рублёў. У большасці выпадкаў прычынамі пажараў сталі неасцярожнае абыходжанне з агнём, парушэнне правілаў пажарнай бяспекі пры эксплуатацыі электраабсталявання, п'янога ацяплення, падпалы. Практычна ўсе пажары, гібель людзей у іх адбываюцца ў дамах, дзе жывуць людзі, якія злоўжываюць спіртнымі напіткамі, маламаёмныя грамадзяне. 90% выпадкаў гібелі — гэта курэнне ў нецвярозым стане.

У мінулым годзе і сёлета праводзілася некаторая работа па выкананні мерапрыемстваў гэтай праграмы. Так, за кошт сродкаў гарадскіх і раённых арганізацый, прадпрыемстваў і ўстаноў (СП ТАА «МСВЗ Крышталь-2», РУСВП «Маладзечанская птушкафабрыка», ПРУП «Беразінскі», Красненскі лёзавод, ПРУП «Завод парашковай металургіі», СП «Мінскі мэблевы цэнтр», ААТ «Гармалзавод», РУП «Піўзавод», РУП «Маладзечнаафтапрадукт», ААТ «Камбінат хлебапрадуктаў») набыта і ўстаноўлена ў дамах маладзечанскай катэгорыі грамадзян больш за 700 аўтаномных пажарных апаратаў. Аднак некаторыя прадпрыемствы і арганізацыі (ААТ «Забудова», ААТ «Белмастацкераміка», керамічны завод, кансервавы завод, ААТ «Электрамо-

дуль», ААТ «Маладзечнамабля», ЗАТ «Унікаб», ААТ «Маладзечнаміжрайгаз») рашэнні выканаўчых камітэтаў не выконваюць.

А тым часам толькі сёлета ў жылых дамах грамадзян неабходна ўстанавіць 500 аўтаномных пажарных апаратаў, апрамаантаваць 530 печы, 600 электраправадак за кошт сродкаў мясцовага бюджэту, прадпрыемстваў, арганізацый раёна.

Хутка наступіць ацяпляльны сезон. Таму ў кватэрах і жылых дамах з п'яным ацяпленнем неабходна звярнуць увагу на выкананне патрабаванняў пажарнай бяспекі.

Пажары часцей за ўсё адбываюцца з-за перагрэву печы, з'яўлення ў цаглянай кладцы трэшчын, у выніку прымянення для распальвання гаручых і лёгкіх на загаранне вадкасцей, выпадзення з топкі ці попельніка жару. У моцных маразы печы паліць доўгі час, у выніку адбываецца перагрэў некаторых частак печы. Калі гэтыя часткі сутыкаюцца з драўлянымі канструкцыямі будынка, то пажар непазбежны. Таму рэкамендуецца паліць печ 2-3 разы на дзень не больш за 1,5 гадзіны, а не адзін раз доўгі час. Каля печы, на прыпечку нельга сушыць дрывы, вешаць бялізну, іншыя гаручыя матэрыялы. Нельга выкідваць жар і попель паблізу пабудов. Патрабаванні, згадзіцца проста. Прытрымлівайцеся іх і не будзеце ведаць бяды.

Андрэй КАЙКО, інспектар ГПН гаррайаддзела па надзвычайных сітуацыях.

■ ДУМКІ ЎСЛЫХ

Камп'ютэрны рэгрэс

Цікавая сітуацыя склалася ў Маладзечне — за апошні год у горадзе было закрыта шэсць камп'ютэрных клубаў. Прычыны самыя розныя: ад адсутнасці дазволу на работу круглыя суткі да банальных праблем з непамерна высокай арэнднай платой.

Першы маладзечанскі камп'ютэрны клуб з'явіўся пяць гадоў таму на Цэнтральнай плошчы. Праз нейкі час да яго далучыліся новыя клубы, Інтэрнет-кафе. І раптам, першая ластаўка — закрываецца клуб «Action-zone». Прычына — адсутнасць дазволу на кругласутачную працу клуба. У «LMD» дазвол быў, але ж там гулялі ноччу непаўналетнія. Парушылі правілы адны, а папала ўсім адразу. У клубах быў накладзены жорсткі, але ж смехавотны ліміт на дазvoleны час правядзення моладзі за камп'ютэрам. У ім зазначалася, што толькі з восемнаццаці год можна працаваць/гуляць за камп'ютэрам больш за гадзіну. Смешна? Не вельмі. Далей — болей. Студэнтам таксама нельга заставацца нанач у клубе. Маўляў, яны вучыцца павінны. А калі ж пагуляць у любімую гульню з сябрамі, як не ноччу. Днём — вучоба, а вечарам — праца. На гэтым абсурд не заканчваецца...

Пасля інцыдэнта ў Гомелі з закрыццём клуба на падставе жорсткасці, якая прапагандуецца ў гульнях, мясцовыя ўлады вырашылі зрабіць нешта падобнае, толькі больш «арыгінальнае». Спіс з нерэкамендуемых, а то і забароненых папулярнымі гульнямі — такога я не бачыў нават у сталіцы.

Другая прычына, па якой закрыліся некаторыя клубы, як, напрыклад, «Ігроманія», — арэндная плата. Пасля прыняцця «Дэкрэта прэзідэнта РБ ад 27 студзеня 2003 г. на адзіны падатак» яна павялічылася ўдвая. Прытым няма розніцы — ці ў клубе 11 камп'ютэраў, ці 60 — плаці адзіны падатак альбо саступі месца мацнейшаму. І тут можна зразумець улады. Але ж мы да канца не ўсведамляем таго, што каму-каму, а камп'ютэрным клубам трэба ісці насустрач у першую чаргу.

Камп'ютэрная гульня — гэта тая база, што рытуе моладзь да сур'ёзнай працы за камп'ютэрам. Сёння маецца цэлы клас прафесій, цыкл якіх увесць час праходзіць толькі за экранам манітора. Гэта праграмаванне і бухгалтэрыя, веб-дызайн і вёрстка, праекціроўка і відэамаантаж. Ды і на простую больш-менш аплатаемую працу возмуць чалавека з веданнем камп'ютэра ды замежнай мовы, якую, дарэчы, многія мае знаёмыя падтрымліваць дзякуючы камп'ютэрным гульням, а не слабым заняткам у БДУ. Такім чынам, гульня — гэта лепшы спосаб падрыхтаваць сябе да будучай «дарослай» працы за камп'ютэрам на сёння.

Акрамя таго, камп'ютэрны клуб дае многім людзям тую падтрымку, любоў і сяброўства, якой ім так не хапае ў сям'і. Клубная каманда — гэта магутны калектыў, члены якога гатовы прыйсці на дапамогу адзін аднаму ў любы час. Асабіста ведаю гісторыю, як такія людзі не далі звярнуць на крыўду дарогу хлопцу, у сям'і якога любілі выпіць

Дарэчы, і ў Маладзечне ёсць клуб, арганізатары якога паспяховы ідуць насустрач моладзі — «Бамонд». Там пануе па-сапраўдному клубная атмасфера. І без таго маленькі (усяго 14 камп'ютэраў), ён трэніруе каманду з 11 чалавек. І гэта здарова, бо зараз Беларусь мае ніякае становішча на кіберспартыўнай арэне свету і нам патрэбны моцныя гульцы па ўсёй краіне. Акрамя гэтага, клуб актыўна супрацоўнічае са школай, прапануючы ёй бясплатны машынным час, з цэнтрам сацыяльнага забеспячэння сям'і і школы, фінансавана дапамагае футбольнай камандзе «Маладзечна». А ў саміх, дарэчы, праблем вышэй галавы...

Усё вышэйнапісанае не трэба ўспрымаць як рэкламу, альбо прапаганду камп'ютэрных клубаў. Проста мне хацелася, каб людзі перасталі адносіцца да «геймераў», як да «прыдуркаватых зомбі», што нічога не бачаць далей экрана манітора. Большасць з іх — цікавыя, адукаваныя людзі.

Раней моладзь захаплялася рок-музыкай. Гэта здавалася агрэсіўным, амаральным, здзім. І нічога — усе выраслі, пазаканчалі ВНУ — «перахавалі». Тое ж самае і з камп'ютэрнымі клубамі — гэта ўсё часовае, хоць і на дзіва захапляючае. Проста з часам падлетак зразумее, што дзяўчаты сталі для яго больш цікавымі, чым гульня на камп'ютэры, — і праблема знікне сама па сабе. Затое навывкі працы за камп'ютэрам, атрыманыя ім у клубе, дапамогуць у будучым. Як-нікак жывём у эпоху інфармацыі.

Ян АКУЛІН.

■ МЕРКАВАННЕ

Вучымся на «10»

Школьная рэформа не пакінула раўнадушным, бадай, ніводнага беларуса. Асабліва ўскалыхнула грамадскасць увядзенне з мінулага навучальнага года новай сістэмы ацэнкі ведаў. Яно і не дзіўна, усе мы прызвычаліся да таго, што лепшай адзнакай у школе з'яўляецца «пяцёрка», а тут «дзевяткі», «дзсяткі». Скажаце, жыццё не стаіць на месцы, змяняецца, вось і ў адукацыі трэба нешта мяняць. Згодны, трэба. Пытанне толькі: што і як мяняць?

Калі паслухаеш выказванні нашых педагогічных чыноўнікаў на конт 10-бальнай сістэмы адзнак, то амаль усе яны — «за». Пры гэтым, напрыклад, падкрэсліваецца, што новая сістэма — больш аб'ектыўная і гуманная. Але ж сама па сабе сістэма не можа быць аб'ектыўнай. Большая шкала адзнак толькі дае магчымасць больш дакладна ацаніць дасягненні таго ці іншага вучня. Аб'ектыўнасць у дадзеным выпадку будзе залежаць ад настаўніка, ад таго, як ён зможа (ці захоча) карыстацца новай сістэмай. Паводле нарматыўных патрабаванняў, даволі цяжка вызначыць, за якія поспехі ці недахопы выстаўляецца канкрэтная адзнака. Напрыклад, чым адрозніваецца адзнака «3» (за 1-2 грубыя памылкі) ад адзнакі «5» (за 1-2 істотныя памылкі)? Не кажучы ўжо пра памежныя адзнакі. Так што разумеюць настаўнікі (таксама вучні і бацькі), як хочаце.

Між тым, новая сістэма ацэнкі ведаў патрабуе выкарыстання рознаўроўневых пытанняў і заданняў, якіх у сучасных падручніках няма, і таму настаўнікі вымушаны падбіраць іх з розных крыніц у залежнасці ад асаблівых разуменняў крытэрыяў ацэнкі. Відавочна, што суб'ектывізму тут не пазбегнуць.

Больш гуманнай новую сістэму лічаць хутчэй за ўсё

Лета праляцела, як адно імгненне. 1 верасня звянок зноў паклікаў на ўрок. А так хацелася б яшчэ пагуляць...

таму, што яна выключыла недавальняючыя адзнакі, і таму цяпер, маўляў, у школе няма дрэнных вучняў. Бясспрэчна, гэта вельмі добра, калі двойка перастала несці карную функцыю, што негатывна ўздзейнічала на псіхіку дзяцей. Але ж праблема да канца не вырашана. Скажыце, як называюць вучня, які вучыцца зараз на 1 і 2 балы? А «0» — гэта добрая адзнака ці дрэнная? Ці ж гуманна ставіць нуль?

Дарэчы, па словах некаторых настаўнікаў, адміністрацыі школ ужо зараз настойліва рэкамендуецца не выстаўляць вучням 0, 1 і 2 балы, каб не псаваць агульную карціну паспяховасці па навучальнай ўстанове. І калі гэты працэс не спыніцца, то хутка 10-бальная сістэма ацэнкі можа стаць па сутнасці 8-бальнай.

Ці не прасцей было б удасканаліць (папярэць) ранейшую сістэму, дадаўшы да кожнай паловы бала: «2,5», «3», «3,5», «4», «4,5», «5». Двойку не выстаўляць наогул па вышэйзгаданай прычыне, а для ацэнкі поспехаў адораных вучняў магчыма прымяненне адзнак «5,5» і «6». Такая сістэма, я думаю, была б зразумелая і

настаўнікам, і вучням, і бацькам, і нават дзядулям з бабулямі. Многія з іх пазбеглі б псіхалагічнага дыскамфорту. А колькі было б зэканомяна народных грошай, якія пайшлі на распрацоўку і ўкараненне новай сістэмы і якіх так не дае нашым школам.

Уявіце сабе, колькі часу і нерваў павінны патраціць настаўнік на падбор і размеркаванне пытанняў па ўзроўнях, на аптытанне вучняў, згодна з іх узроўнем ведаў, на абгрунтаванне кожнай выстаўленай адзнакі... А калі ж вучыць?

Такая роля, якая надаецца цяпер ацэнцы ведаў вучняў, стварае ўражанне, што галоўная праблема нашай адукацыі заключаецца не ў тым, як навучыць, а ў тым, як ацаніць. Як быццам усе забыліся, што на першы план павінна ставіцца творчае развіццё вучня, яго лагічнае мысленне, яго ўменне здабываць веды. Школа павінна таксама фарміраваць у вучня пачуццё асабістай унікальнасці і вартасці, якія не залежаць ад колькасці атрыманых балаў. Карацей кажучы, галоўнае — навучыць і цаніць, а не ацаніць.

Мікалай ЛІПСКІ, настаўнік.

■ КОНКУРСЫ

Пасябравалі з «Кенгуру»

МАЛАДЗЕЧНА. Больш дваццаці гадоў таму аўстралійскі выкладчык прыдумаў матэматычную гульню-конкурс, у якой усе ўдзельнікі ў адзін і той жа дзень, у адзін і той жа час атрымлівалі заданне, якое заключалася ў тым, каб за аднолькавы для ўсіх прамежак часу рашыць як мага больш задач, адказаць на большую колькасць пытанняў і атрымаць як мага больш балаў.

Папулярнасць яго пераўзыйшла ўсе чаканні: больш паловы ўсіх школьнікаў Аўстраліі штогод прымалі ў ім удзел. У 1991 годзе масавая «эпідэмія» гэтай гульні з Аўстраліі пранікла ў Еўропу, а з 1994 года атрымала статус міжнароднай. На сённяшні дзень у ёй удзельнічаюць амаль 3 мільёны школьнікаў з 30 краін Еўропы і Лацінскай Амерыкі. Конкурс даўно ўнесены ў кнігу рэкордаў Гінеса як самы масавы конкурс у свеце.

У 1994 годзе дзякуючы пасольству Францыі ў Рэспубліцы Беларусь навучэнцы мінскіх школ №№ 6, 19, 20, 199 і ліцэя БДУ ўпершыню ўключыліся ў конкурс. Яго арганізатарамі сталі тагачасная рэспубліканская завочная фізіка-матэматычная школа і хімічная школа Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь і створанае пазней грамадскае аб'яднанне «Беларуская асацыяцыя «Конкурс», якое стала адным з актыўных членаў еўрапейскай асацыяцыі «Кенгуру без межаў».

У гэтым годзе ў «Кенгуру-2003» прынялі ўдзел больш за 35 тысяч вучняў 1-11 класаў з 1217 навучальных устаноў Рэспублікі Беларусь. Найбольшую актыўнасць праявілі школьнікі Віцебска, Гомеля, Брэста, Наваполацка, Оршы, Салігорска, Барысава, іншых гарадоў. Арганізатары адзна-

чылі таксама, што добра праходзіць конкурс у Наваполацку, Светлагорску, Рэчыцы, Маладзечне. Масавы і зацікаўлены ўдзел школьнікаў у конкурсе немагчымы без ініцыятывы настаўнікаў, арганізатараў і спецыялістаў аддзелаў адукацыі, дзякуючы энтузіязму і арганізатарскім здольнасцям якіх «Кенгуру» не толькі жыве, але і пашырае кола новых сяброў.

Ля вытокаў яго ў нашым горадзе стаіць настаўніца матэматыкі Маладзечанскай беларускай гімназіі **Зоя Гаравая**. Яшчэ будучы метадыстам гарадскога аддзела адукацыі, падхопіла яна вучняў да ўдзелу ў «Кенгуру». Сама з'ездзіла ў сталіцу, сама, на базе вышэй названай установы, сабрала ўпершыню школьнікаў. Дзецім конкурс спадабаўся. У бягучым годзе сцены гімназіі ўжо не змаглі змясціць усіх жадаючых прыняць у ім удзел. Таму давалася задзейнічаць яшчэ і класныя пакоі сярэдняй школы № 6.

Вынікі вучні паказалі надзвычайныя. У адной толькі беларускай гімназіі з 47-мі ўдзельнікаў гарадскіх спаборніцтваў «Кенгуру-2003» прызваны месцы занялі 14. «Золата» ў вучні 11 класа **Сяргея Баранава**, васьмікласніка **Уладзіміра Бурылава**, а таксама вучаніцы 4 класа **Святланы Маркелавы**.

Усе дзеці, што занялі прызваныя месцы, былі ўзнагароджаны дадатковымі прызамі і падпіскамі на дзіцячы выданні часопіса для школьнікаў «Рэпетытар».

Марына СЛЮЖ.

Беларускамоўныя школы знікаюць

МАЛАДЗЕЧНА. Сярэднія школы №1 і 9, а таксама Маладзечанская беларуская гімназія, у якіх навучальны працэс вядзецца на беларускай мове, пачалі набіраць рускамоўныя класы.

Адміністрацыя дзевятай школы патлумачыла гэта тым,

што не ўсе дзеці жадаюць вучыцца на роднай мове. У першай школе і гімназіі некаторыя класы працуюць па сістэме развіваючага навучання, распрацаванай на Украіне. У Беларусі карыстаюцца расійскімі падручнікамі, таму і навучанне вядзецца на рускай мове.

Валянцін ЦІШКО.

■ НЯВЫДУМАНЫЯ ГІСТОРЫ

Дрэнная памяць

Люблю размаўляць з дзецьмі. Яны не ўмеюць падманваць. З дзіцячай непасрэднасцю скажыце, што дрэнна — гэта дрэнна, а добра — гэта добра.

І вось аднойчы мне распавялі такую гісторыю.

Дзяўчынка прыйшла з садзіка, у які папярэдні не вельмі хацела ісці, таму ўсю дарогу моцна плакала. Маці дзяўчынку раззлавалася, таму гук перайшоў на ультрагук і паступова зусім знік. У выхаваўчых мэтах жанчына яшчэ дадала, што, калі малая будзе сябе так паводзіць, то не бачыць ёй ні цукерак, ні падарункаў. Але ж маці ёсць маці. Пасля працы зайшла ў краму і накупіла для любай дачушкі смакаты.

Дзіця адрэагавала неадназначна:

— Але ж якая ў цябе, мама, дрэнная памяць. Ты ж сёння казалася, што мне нічога ніколі не купіш! Ды так сур'ёзна, што я ўжо амаль паверыла!

Як кажучы, сказаць ужо не было чаго. Таму ўсе прысутныя засмяяліся. І цяпер, калі кабета пачынае заводзіцца — чаго ў жыцці не бывае, — члены сям'і ёй нагадваюць пра кепскую памяць.

І што самае цікавае, успамінаючы гэтую гісторыю, жанчына супакойваецца. Бо нашы дзеці з'яўляюцца самымі сур'ёзнымі суддзямі ва ўсіх нашых дзеяннях.

Алесь РАЛІВЕЦ.

■ ШКОЛА

Ашмянцы — людзі здаровыя

Сярэдняя школа №2, бы эксперыментальная пляцоўка

АШМЯНЫ. Дзеці хваляваліся. Упершыню ім, вучням другой ашмянскай школы, трэба было пераканаць дарослых: штосьці яны ведаюць і могуць лепш, чым дасведчаныя. І не проста пераканаць, а паказаць і навучыць, як трэба жыць, каб зберагчы здароўе і бадзёрасць.

У мінулую пятніцу ў Ашмянах прайшоў семінар для намеснікаў старшынь райвыканкомаў Гродзеншчыны па пытаннях сацыяльнага жыцця і інфармавання насельніцтва. Ашмянцы паказалі гасцям тое, што зроблена ў раёне па фарміраванні здаровага ладу жыцця.

Маршрут семінара пачаўся ў другой гарадской школе. Зраніцы тут панавала не звычайная для ўрокаў цішыня, а гучна грала музыка. Вучэбны дзень пачаўся з урока, якога не знойдзеш у школьных праграмах — з урока здароўя. У другой ашмянскай «Здаровы лад жыцця» выдзелены ў асобны курс. І вывучаюць яго

ўсе — ад нясмелых пачаткоўцаў да ўпэўненых старшакласнікаў. Не проста слухаюць расказы настаўнікаў і пазнаюць жыццё па падручніках.

Дырэктар школы **Валянціна Чарняцова** не выпадкова папярэдзіла для выступлення пяць хвілін. «Хопіць, — сказала яна, перакананая, што лепш адзін раз пабачыць, чым сто разоў рачуць. — Здароўе, перш за ўсё, — лад жыцця, і толькі потым прадмет школьнай праграмы».

Дырэктар запрасіла гасцей паглядзець, што зроблена ў школе за два гады пасля таго, як другая ашмянская стала рэспубліканскай эксперыментальнай пляцоўкай па фарміраванні здаровага ладу жыцця. Тут добра абсталяваны спартыўная зала і стадыён, цікава праводзяцца кірмашы і марафоны здароўя.

Не пустое фітабар, і нават сталёўка частае дзяцей здаровымі і карыснымі стравамі.

У раённым цэнтры гігіены і эпідэміялогіі сустракаліся з дактарамі-валеолагамі, у раённым тэрытарыяльным меды-

цынскім аб'яднанні спадабалася ідэя стварэння цэнтра здароўя — каб кожны здаровы чалавек мог прыйсці сюды пазаймацца на трэнажорах, зняць псіхічны стрэс, параіцца з псіхалагам. Цэны на такія прафілактычныя меры па кішэні нават небагатым ашмянцам.

У Ашмянскіх электрычных сетках зручна для работчы абсталяваны бытавыя і санітарныя памяшканні, наведзены парадак на тэрыторыі. Пра ўмовы працы таксама не забываюць. Таму і захворваемасць тут ніжэй, чым сярэдняя па ашмянскіх прадпрыемствах.

Ашмянцы паказалі гасцям, як можна з карысцю адпачываць. У цэнтры пазашкольнай работы наведвалі гурткі па інтарэсах, у першай гарадской школе паглядзелі канцэрт двух узорных калектываў — фальклорнага «Званочкі» і эстраднага «Палёт». Забаўляльная праграма прадоўжылася ў раённым Доме культуры выступленнем тэатра танца і песні «Імпульс» і ансамбля цыганскай песні «Джана Рома».

Наталлі ВАЛІНЦ.

Грыбы вядомыя і невядомыя...

Доўгі час грыбы адносілі да ніжэйшых раслін. Але многія батанікі з гэтым не пагадзіліся і ў выніку сваіх шматгадовых даследаванняў прыйшлі да высновы, што грыбам уласцівыя як прыкметы раслін, так і жывёл. Значыць, грыбы – асобае царства жывых арганізмаў.

Не кожны з нас ведае, напрыклад, што дрожджы – гэта аднаклетачныя грыбы, якія выкарыстоўваюцца пры выпечцы хлебных вырабаў і для зброджвання піва і віна. А колькі лекаў, сродкаў аховы раслін, карысных і смачных прадуктаў харчавання вырабляецца з дапамогай грыбоў.

Ёсць у грыбоў і адмоўныя якасці. Гэта перш за ўсё ядавітасць. Так, грыбамі былі атручаныя рымскі імператар Клаўдзій, папа Клімент VII, французскі кароль Карл VI і інш. Нават і цяпер некаторыя негрыянскія плямёны ў Афрыцы робяць яд для стрэл з грыбоў.

Іван Бялкоў «упаляваў» гэты грыб на паляне, якая з'яўляецца любімым месцам адпачынку маладзёжанцаў і вайлячан.

Хто сказаў, што вырастае грыб за ноч?

Грыбы ўтрымліваюць 84-92% вады і прыкладна 8-16% сухіх рэчываў, з якіх да 80% бялкоў. У суханых белых грыбах бялкоў у 2 разы больш, чым у ялавичыне, і ў 3 разы больш, чым у рыбе. Лецыцін, які ўтрымліваецца ў грыбах, пераходзіць адкладанню халестэрыну ў арганізм чалавека.

Супрацьпакізанні грыбы людзям, якія пакутуюць ад захворванняў печані, нырак і ад запаленчых працесаў у страўніку. Да 19-20 гадоў лепш утрымацца ад «мяснотага мяса»: печань у чалавека фарміруецца да 18 год, і да гэтага ўзросту ёй цяжка перапрацоўваць бялок грыба. Дзеці да 3-х год наогул нельга есці грыбы.

Як растуць грыбы?

...Асновай для развіцця грыба з'яўляюцца споры, вельмі дробныя – ад 3 да 200 мікрон у дыяметры. Калі яны трапляюць у спрыяльныя ўмовы, то прарастаюць і развіваюць тонкія ніці, сукупнасць якіх утварае грыбніцу (міцэлій). Пры неспрыяльных умовах надвор'я грыбніца можа знаходзіцца ў стадыі спакою, тады за лета не ўзнікне ніводнага грыба.

Многія лічаць, што грыбы вырастаюць за адны суткі і нават за ноч, але гэта не так. У час вучобы ў тэхнікуме мы назіралі за ростам грыбоў. Прыемна было бачыць, як на грыбніцы яшчэ ў зямлі з'яўлялася маленькая галоўка, а праз 3-4 гадзіны вылазіў на паверхню сапраўдны грыб-малютка. Прыкладна за 5-6 дзён пры дастатковай вільготнасці і ўмеранай тэмпературы баравік вырастаў да 8-10 см у вышыню. Заўважым, што ў першыя гадзіны і дні хутчэй расце ножка, а на 3 і 4-ы дзень рост грыба ўверх замаруджваецца, затое шапачка вельмі хутка раздаецца ў бакі. Прычым ножка падаўжаецца ў асноўным за кошт верхняй часткі, таму больш грубая яна бывае каля зямлі. Бывала і такое, што грыбы быццам бы скамянелі. Прычына была ў разрыве сувязі з ніткамі грыбніцы-карміцелькі: ежа не паступае, грыб засыхае.

Зразаць ці зрываць?

Б.П.Васількоў, вучоны эколаг, сцвярджае, што зразаць белы грыб зусім неабавязкова, і калі зрываць яго, то грыбніца ўсё роўна не пашкоджана. Значыць, там, дзе растуць

грыбы кучай, — іх лепш падразаць, а дзе па адным – асцярожна вырываць і ачышчаць грыбніцу нажом.

Сушка грыбоў

Для сушкі адбіраюць нестарыя, свежыя грыбы. Іх перабіраюць і ачышчаюць ад прыстаўшай зямлі, лісцяў, праціраюць злёгку вільготнай анучкай, але не мыюць.

У белых грыбоў карані цалкам ці часткова адразаюць так, каб засталася не больш паловы ножкі. У падбярэзавікаў і падасінавікаў каранне не абразаюць, а ўвесь грыб разразаюць па вертыкалі папалам ці на 4 часткі. У смаржкоў і страчкоў зразаюць ніжнюю частку ножкі.

Сушаць грыбы ў рускай печы, духоўцы, электрадухоўцы. Засланку трохі адкрываюць, каб выходзіла вільгаць, якая выпараецца, бо інакш яны могуць запарыцца і пачарнець. Добра сушацца і нанізаныя на вярэвочку і падвешаныя над кухоннай плітой. У спякотнае лета можна сушыць грыбы і на сонцы.

Пры ўсіх спосабах сушкі грыбы спачатку трэба правяліць пры тэмпературы 40-50 градусаў, а затым канчаткова дасушыць пры 60-75 градусах. Пры

больш высокай тэмпературы пагаршаецца колер, смак і водар грыбоў.

Радзіцыя і грыбы

Амаль не накопліваюць радыёактыўныя рэчывы апенькі асеннія, парасонкі і дажджавікі.

Белыя грыбы, падбярэзавікі, падасінавікі і лісічкі адносяцца да сярэднянакапліальных.

Грузды белы і чорны, ваўнянкі, зялёнкі, рыжыкі і сыраежкі моцна накопліваюць радыёцэзію 137. Грыбамі-аккумулятарамі радыёцэзію з'яўляюцца польскі грыб, махавік жоўта-буры, казляк. Іх лепш наогул не збіраць.

Сабраныя грыбы трэба адразу ж правярыць на ступень забруджвання ў пункце радыякантролю. Перабраць іх, добра прамыць і адварыць у вялікай колькасці вады. Ваду пасля варкі зліць, а затым ужо гатаваць стравы. Бо толькі адно адваранне змяняе ўтрыманне цэзію ў 3-5 раз. Пры сушцы колькасць радыёнуклідаў амаль не змяняецца. Таму сушыць трэба толькі чыстыя грыбы.

Як пазбегнуць атручвання грыбамі?

З гэтай мэтай трэба збіраць толькі ядомыя, непашкоджаныя і не вельмі старыя грыбы. Спажываць іх толькі свежымі. Добра ачышчанымі, прамытымі і праваранымі ці прасмажанымі.

Бялкі, якія ўтрымліваюцца ў грыбах, пры старэнні іх хутка расщепляюцца і ўтвараюць рэчывы, блізкія да рыбнага і трупнага яду.

Акрамя таго, у старых грыбах нярэдка бываюць насякомыя і чарвякі, якія выдзяляюць яды.

Пры гарачым сонечным надвор'і бялок грыба пад уздзеяннем высокай тэмпературы раскладаецца і ператвараецца ў яд, што пагражае чалавеку моцным атручваннем.

Таму грыбамі, сапсаванымі высокай спякотай ці працяглым дажджамі, можна атруціцца, нават калі сярэд іх няма ніводнага ядавітага.

Каб такога не здарылася, перабірайце толькі што прынесеныя з лесу грыбы, выкідавайце старыя, сапсаваныя і якія выклікаюць падазрэнне. Не шкадуйце, што іх стане менш. Затое ў суп ці ў іншую страву не трапіць ядавітае рэчыва.

Калі перабіраеце пласціністыя, здымаюць скурку, паколькі ў ёй утрымліваецца больш за ўсё шкодных і ядавітых рэчываў.

Памятайце, што ў ніжняй частцы шапачак сыраежак, груздоў і нават апенек паміж пласцінкамі затрымліваюцца часткі глебы са спорами батулінавай палачкі, якая вельмі ўстойлівая да кіпячэння.

Пры дрэнным прамыванні і непрацяглым кіпячэнні грыбы з мікробамі трапляюць у герметычна закрытыя слоікі, дзе няма кіслароду, а канцэнтрацыя кіслаты і солі невысокая – тыя ўмовы, якія патрэбныя для прарастання спор, бурнага развіцця батулінавай палачкі і выдзялення таксіну, які па моцы свайго дзеяння нават пераўзыходзіць многія бактэрыяльныя і хімічныя яды.

Значыць, калі не ўпэўнены ў сваіх здольнасцях правільна замарынаваць ці пасаліць грыбы, то лепш іх сушыць.

Зялёнкі ўтрымліваюць ядавітыя рэчывы, якія пры ўзаемадзеянні з алкаголем выклікаюць атручванне.

Прыкметы адрознення неядомых грыбоў ад ядомых

Бледная паганка – смяротна ядавіты грыб. Вельмі падобная на мухамор. Шапачка спачатку званочкавая, а затым трохі выпуклая, белага, зелянаватага ці жаўтаватага колеру. Нявыпытныя грыбнікі блытаюць яе з шампінёнам. Трохі падобная бледная паганка і на зялёную сыраежку, але ў сыраежкі няма на ножцы патаўшчэння і няма махроў.

Мухаморы. Самым галоўным сярэд іх з'яўляецца чырвоны. Акрамя яго, сустракаецца пантэрны мухамор з шэрава-ці зялёнавата-бурай шапачкай і паганкападобны, які мае ў пачатку шарападобную, а затым выпуклую бледна-жоўтую, бывае зусім белую шапачку з белымі буйнымі шматкамі.

Сатанінскі грыб таксама ядавіты. За падабенства з баравіком яго называюць дваініком, а за ядавітасць – д'ябальскім, ці чортавым грыбам. Знешне падобны на баравік, але меншы за яго. Ёсць і адрозненні. Шапачка дасягае ў дыяметры ўсяго 7-8 см, у сырое надвор'е пакрываецца слізкай. Колер заўсёды цёмна-карычневаты зверху, а знізу ці жоўта-чырвоны, ці крывава-чырвоны. Ножка хоць і тоўстая, але аранжавага колеру з чырвоным сеткавым рысункам каля зямлі. На зрэзе мякаць спачатку чырванее, а потым сінее.

Жоўцевы грыб. Па форме падобны на баравік, але трубчасты слой у гэтага грыба заўсёды брудна-ружовы. Ножка

ўздутая, цёмная. Калі разламаць, то мякаць у баравіка застаецца белай, а ў жоўцевага ружавее. На смак жоўцевы грыб вельмі горкі.

Небяспечны грыб **энталома ядавітая**. Нават знешне непрыемны. Шапачка ў яго павіслая, з ружовымі пласцінкамі ўнізе. Трубочкі няправільнай формы, з вуглаватымі парамі. Ножка прамая ці сагнутая, аднаго колеру з шапачкай.

Несапраўдныя апенькі адрозніваюцца больш яркім колерам шапачкі, з жоўтым ці чырванаватым адценнем, і на ёй няма лускавінак. Важнае адрозненне, што ў сапраўдных маладых апенек шапачка закрыта белай плёначкай, якая пазней разрываецца, але сля-

ды яе застаюцца на ножцы ў выглядзе махроў. Пласцінкі бурныя ці карычневатыя.

Перцавы грыб. Вельмі падобны на казляка і жоўта-бурага махавіка. Распазнаць яго можна лёгка па жаўтавата-чырвоным (вішнёва-чырвоным) трубчастаму слою ніжняй часткі шапачкі. Мякаць злёгку чырванее на злёме, вельмі горкая, з перцавым смакам.

Агнёўка альховая. Падобная на асеннія апенькі і расце такімі ж групамі на пнях лісцевых дрэў і каля іх, на высечках і ўзлесках у жніўні-кастрычніку. Шапачка выпуклая з бугарком. У цэнтры – бураватая, а па краях – светла-жоўтая з зелянаватым адценнем і дробнымі валакністымі камячкамі пал-

ізу краю і па краях. Пласцінкі спачатку бледна-жоўтыя, а затым вохрыстыя. Ножка доўгая, валакністая, аднаго колеру з шапачкай, знізу жоўта-бурая.

Свінуха тонкая. Па навейшых дадзеных аказалася ядавітай. У лісцевых і сасновых лясах Беларусі расце вялікімі групамі. Шапачка мясістая, як толькі пачынае расці, выпуклая, а затым – плоская, у сярэдзіне – уціснутая, з моцна загнутым махрыстым краем. Спачатку цёмна-бурая, а пазней – вохрыста-бурая, іржавая. Мякаць жаўтаватая. У свінусе знойдзена рэчыва, якое, трапіўшы ў арганізм чалавека, дае штуршок да развіцця хвароб крыві і нырак.

Альбін МАКАРЭВІЧ.

Дом адзіночкіх сэрцаў

ВІЛЕЙКА. Параненыя душы лечыць добразычлівасць. Людзі, што працуюць у Куранецкім доме-інтэрнаце для састарэлых, памятаюць пра гэта заўсёды.

Нішто не наводзіць на мяне такога смутку, нішто не нараджае такога пачуцця бездапаможнасці, як адзінока асветленае ўначы акно ў пакінутай вёсачы ці ў скопішчы сучасных дамоў. Што там, за гэтым надрэмным акном? Каго і што ўстрымоўвала, падняло з пачынальні? Можа, камусьці балюча? А можа, адзінока, як некалі бабулям і дзядулям, што пазачынілі свае хаты і прыехалі дажываць свой век пад дах Куранецкага дома-інтэрната для састарэлых і інвалідаў.

У адзін голас кажучы, што ім тут добра. Пакоі светлыя, чыстыя, кормяць смачна, ёсць тэлевізар. А ў вачах, між тым, лёгкі сум. Забыўшыся сном, амаль што кожны з іх бачыць штоноч родныя мясціны, дзе прайшлі лепшыя гады. Калі б было крыху больш сілы, наўрад ці адважыліся б мяняць прапіску. Так і жылі б, чакаючы смерці, сярод знаёмых, вясцоўцаў, суседзяў, якія хоць зрэдку, але ўсё ж наведваліся, каб спытаць пра здароўе, нечым дапамагчы. Але ж некалькі жыццёў трэба. Таму і далі згоду на пераезд пад дах дзяржаўнай установы.

Лічы ўсе пастаяльцы — людзі адзіночкі. Сярэдні ўзрост бабуль і дзядуль — 57 гадоў, але ёсць сярод іх і такія, што размянялі дзесяткі дзесятак. Амаль усе могуць абслугоўваць сябе самі і нават ствараюць сем'і. Нядаўна была выдзелена асобная «кватэра» бабулі і дзядулю, якія вырашылі, пражываючы ўсё жыццё ў адзіноце, злучыць свае лёсы. Не ў крыўдзе і астатнія пастаяльцы. Жывуць па два-тры чалавекі ў пакоі, абавязковымі атрыбутамі якіх з'яўляюцца ложка, шафа, столік ля акна. У многіх ля ложкаў прывезеныя з дому дыванкі, фотаздымкі і партрэ-

Куранецкі дом-інтэрнат для састарэлых і інвалідаў стаў для іх другім домам. Сабраўшыся разам у двары, бабулькі заўсёды маюць аб чым пагаварыць.

Фота Святланы ЦІШКО.

ты, глядзячы на якія нават не верыцца, што гэтыя нямоглыя старыя бабулькі былі некалі такімі прыгажунямі.

Амаль кожная з іх пакінула адбітак на твары не толькі гады, але і цяжкая праца, якой у вясковых кабетах было заўсёды, хоць адбаўляй. Не сядзячы склаўшы рукі і тут, дапамагаючы на кухні, шчыруючы на агародзе, дзе расце амаль што ўся гародніна. А яшчэ — на інтэрнатаўскай ферме, там рохаюць 5 кабанчыкаў і растуць трупцы.

Маюць на сталае і сваё маляко, яблыкі з уласнага сада. Дарэчы, ліпнім усё гэта не бывае. Сямейка ж не малая. На сённяшні дзень у Куранецкім доме-інтэрнаце для састарэлых і інвалідаў жывуць 29 чалавек. Кожны з іх са сваім лёсам, сваёй жыццёвай гісторыяй.

Аркадзь Іванавіч, напрыклад (імя мужчыны зменена), трапіў сюды пасля смерці бацькоў. Псіхічна хворы, не меў пры сабе ні пашпарта, ні якіх іншых дакументаў. Не мог рас-

казаць і пра тое, калі нарадзіўся. Паўтара года збіраў дырэктар інтэрната Георгій Ганчар дадзеныя для пашпарта, каб адправіць яго ў спецстанову, вельмі ж ужо буйны быў мужчына і любіў гарэлку. Ледзь развіднее, каптан на плечы — і ў вёску. Каму дровы паб'е, каму плот пафарбуе. А за гэта расплата — абед ды чарка, пасля якой персанал інтэрната не мог яго ўгаманіць.

Жыве тут і злодзей у законе па прозвішчы Сабакін. Каля трыццаці гадоў правёў гэты чалавек за кратамі. Схапіўся за галаву, калі прыйшоў час старасці сустракаць. На жыццёвым календары семдзесят, а за плячымі — ні сям'і, ні дзяцей, ні дома. Прызначылі сацыяльную пенсію, накіравалі ў інтэрнат, дзе і жыве з 1996 года.

Добрым словам успамінаюць тут і Васільеўну, бабульку, якая лячыла ўвесь Вілейскі раён ад сурокаў, спалоху. Ехалі да яе дарослыя, везлі дзяцей, казалі, што дапамагала, як

сапраўдны доктар. У мінулым годзе яна памерла. Пайшла з жыцця ціха, на досвітку, нікому нічога не сказаўшы на развітанне. А вось дзядулю з Крывога Сяла работнікі інтэрната выхадзілі.

Прывёз яго ў Куранец старшыня сельвыканкома, нямоглага, ледзь жывога. Пасля таго, як згарэла ў саквіку хата, мужчына перабасталяваў пад жытло лазню і мыкаў там адзін сваё гора. Ніхто не ведае, як ён там жыў, а вось што галадаў — бяспрэчна. У інтэрнаце яго вучылі есці. Пайлі, як дзіця, з чайнай лыжачкі малаком.

Хапае фельчару Наталлі Валасовіч клопату і з іншымі пастаяльцамі. Але на цяжкасці не скардзіцца, бо даўно ўжо засвоіла, што для таго, каб паставіць чалавека на ногі, патрэбны не толькі лекі, але і цёплая ўсмяшка, добрае, спагадлівае слова.

Марына СЛІЖ.

■ ЖЫЦЦЁВАЕ

Родны вораг

Аксанка прачнулася ад апетытнага паху смажанай кілбасы, што з кухні пранік у іх з сястрой пакой. Смачна пацягнула носікам і, шлёпаючы па падлозе босымі ножкамі, пабегла да стала, дзе ў абдымку з патэльняй ужо сядзеў бацька. Дзяўчынка падцягнула бліжэй табурэтку, стала на яе каленцамі і... ад бацькавага ўдару паляцела пад печ. Моцна выцяўшыся галоўкай, яна нават не заплакала. Так і ляжала на падлозе, пакуль не падаспела маці. Падхапіўшы на рукі трохгадовую дачку, жанчына выбегла ў двор: заплач дзіця ў хаце, зноў пачнецца сварка, пасля якой ужо ні ёй, ні дзяўчаткам не будзе месца. Рыпнулі дзверы, на ганак, душачыся слязамі, выйшла Наташка. Села ля маці на прыступку, шчыльнае прыціснулася да яе рукі. У свае пяць гадоў гэтае дзіця шмат перажыло і многае разумела.

Снедалі яны позна. Блінамі... і тлупчам, што заставаўся на патэльні. Больш кілбасы ў хаце не было, ды яе, глядзячы на Аксанчыну забітаную галоўку, ніхто ўжо не хацеў.

Узяць бы Ірыне дзяцей ды з'ехаць далей ад свайго мужа-злыдні. Толькі куды, калі на гэтым свеце няма ніводнай роднай душы. Пабраўшы дзяўчатка за рукі, пайшла да свекрывы, што жыла на другім канцы вёскі. Ганна Канстанцінаўна, убачыўшы ў двары заплаканых нявестку і ўнучак, схавалася за сэрца.

Да Ірыны яна адносілася з асаблівай цеплынёй. Лёс шчодра ўзнагародзіў яе сынамі, а дачушкі не даў. Худзенькую дзяўчынку-сірату, што прывёў яе Косцік у хату і назваў жонкай, яна шкадавала і любіла, бы сваё дзіця. І не раз, стоячы на каленях перад абразамі, прасіла для яе хаця бы жменьку шчасця. На большае з такім мужам, як яе сын, нельга было разлічваць.

А час між тым ішоў. Лета змяніла восень, за ёй неўпрыкметку падкралася зіма. З траскучымі маразамі і працавітымі завірухамі, што намяталі за адну ноч у калена снегу. Па бялуткай яго роўнядзі і адправіўся, забраўшы з хаты апошнія грошы, Косцік у горад. Вясцоўцы расказвалі Ірыне, што гандлюе ён на рынку. Стаіць

такі важны, з высока паднятай галавой і стараецца не заўважаць людзей, з якімі жыў побач не адзін год. Яна толькі адмахвалася, маўляў, няхай робіць, што хоча. Толькі б не біў яе, не чапаў дзяўчат.

А справы ў бізнесмена тым часам незаладзіліся. І ён прыдумаў, як можна паправіць сітуацыю. Прыехаў у вёску і вывёз з хлява апошнюю карову. Ірына не сказала ніводнага слова. Ведала, муж не спыніцца ні перад чым. Стане саромець, папракаць — заб'е.

Праз некалькі тыдняў яго пасадзілі. Неба ў клетку здалося для гэтага чалавека выратаваннем, бо завінаваціў да таго часу амаль што ўсяму раёну. Для сям'і ж наступілі чорныя часы. Не было таго дня, каб не прыязджалі крыдаторы і не патрабавалі вярнуць мужавы даўгі. Спалоханая жанчына паказвала ім пустую шафу, хлявы, тлумачыла, што грошай тых і ў вочы не бачыла. Ёй, здаецца, верылі. Пасля Ірына расказвала, што адзін з мужчын, якому Косцік завінаваціў грошы, убачыўшы, чым снедаюць яе Аксана з Наташай, паклаў на стол дзесяць тысяч рублёў, каб купіла хоць хлеба.

Прапала Ірына акурат у дзень Святога Валянціна. Выехала на веласіпедзе з фермы, дзе працавала даглядчыцай,

і... бы ў вадку канула. Яе шукалі супрацоўнікі міліцыі, родныя, калегі, вясцоўцы — безвынікова.

Знайшлі цела маладой жанчыны толькі ўвесну. За вёскай, ля гаманкога раўчэка, у якім вясковая дзятва любіла пускаць караблікі. Плакалі дзяўчаткі, галасіла свакроў, выпіралі слёзы, глядзячы на труну, якую ў апошні раз везлі па вёсцы, местачковыя людзі. Ніхто не мог зразумець, за што гэтай сям'і кара такая. І каму было трэба, каб дзеці Ірыны паўтарылі, застаўшыся сіротамі, яе лёс.

Бабуля не аддала іх ні ў прытулак, ні ў дзіцячы дом. Аксанка і Наташка жывуць разам з ёй, у вёсцы, ходзяць у мясцовую школу. Праўда, водзіць іх туды і забірае дзядуля. Родныя баяцца за іх жыццё, за іх здароўе.

«Лепш бы Косцік дзе згінуў, а Ірка мая жыла», — не раз у распачы гаварыла суседкам Ганна Канстанцінаўна. Як жа павінна насаліць дзіця сваёй маці, каб яна пажадала яму такога лёсу? Якім жа зверам, нелюдзем павінны быць чалавек, каб стаць сваёй сям'і ворагам, ад якога яшчэ не раз прыйдзеца бараніцца як маці, так і дзецім.

Марына СЛІЖ.

■ НЯВЫДУМАНЫЯ ГІСТОРЫ

Зямля наша такая

Прыехаўшы на вёску, заўсёды сутракаю родзічаў. Абмяркоўваю з імі навіны рэспубліканскага і мясцовага значэння. А сёлета пабыў на курорце. Гэта сур'ёзная навіна. Бо бачыў шмат розных людзей з розных куткоў Беларусі. Калі ўвечары зайшоў на госці хросны бацька, гэта вылілася ў доўгую размову. Бо хроснаму майму за 80. І да здароўя ў яго ўважлівыя адносіны. Хоць увесь час трымае гаспадарку: карову, пару кабаню, курэй. Заўзяты пчалар, зноў жа сад, гарод.

Гэта не дазваляла выязджаць з вёскі, бо хто ж будзе глядзець гаспадарку? Але мне сваё дамадства тлумачыць адмыслова:

— Прапаноўвалі мне пунцёўку ў санаторый. Бо працаваў доўга дарожнікам. Будаваў дарогі яшчэ пры тых саветах. Але не паехаў. Пабаяўся, што не сышчуся. Гэта ж далёка ехаць на тое Чорнае мора!

Гледзячы на гэтага моцнага, каржакаватага чалавека, я зразумеў сакрэт яго доўгажыцтва. Ён — у нашай зямлі, якая ўсё жыццё корміць яго сваімі пладамі. У працы, сама-тужнай, цяжкай, але карыснай і сабе, і дзяржаве. У спакойнай чарзе штодзённых падзей.

Сказаўшы яму пра гэта, пачуў у адказ смех:

— Ну, раз зразумеў, значыць, разумны! Зямля наша такая. Здароўя патрабуе, але аддае яго пад старасць. Калі яно больш патрэбным робіцца чалавеку.

Я ж хацеў бы пажадаць і яму, і ўсім чытачам газеты доўгіх год і здароўя. На карысць нашай зямлі і сабе, канешне.

Пазваніце бацькам

У наш час кожны вымушаны шукаць усё новыя крыніцы фінансавання. Адзін гандлюе, другі падпрацоўвае на будоўлі. Пенсіянерам уладкавацца на працу складана, таму і хапаюцца за любую магчымасць зарабіць.

Адна мая знаёмая пенсіянерка трымае сабаку. Аўчарку. Прывёз сын, пераклаў клопат па догляду на бацькоў. Каб дагледзець яе, патрэбна шмат клопату і грошай. Таму жанчына падпрацоўвае збіраннем пляшак. А паколькі сабака разумны, то і ён падключыўся да гэтай справы. Гэта зразумелі выпадкова. Жанчына падняла адну, а сабака, паглядзеўшы, прынесла гаспадыні другую. Каб замацаваць атрыманы рэфлекс, сабаку жанчына пахваліла і пагладзіла.

Час ішоў. Дрэсіроўка працягвалася. Але з'явіўся новы клопат — сабака прыносіў пабітыя пляшкі. Каб не марнаваць час, гаспадыня вырашыла навучыць яго іх адрозніваць. Узяла пабітую пляшку і, глядзячы на сабаку, плюнула на яе. І кінула пад куст.

Сабака паглядзеў на яе, на пляшку, чмыкнуў носам. Гаспадыні гэтага падалося недастаткова. Яна яшчэ дадала: «Фу!». А сабака замацаваў гэтую каманду высока задранай лапай.

Так сабака дапамагае пенсіянерам выжыць. А ў адказ атрымлівае срэдок на сваё выхаванне. Ну, і на адукацыю, канешне. А пенсіянерам не так сумна жывецца. Без дзяцей, іхніх клопатаў. Хоць іншы раз і сумна. Пазваніце бацькам.

Алесь РАПАВЕЦ.

Храптовічава Вішнева

Даўні тракт з Ашмянаў да Мінска вядзе праз Гальшаны, Багданаў, Вішнева і Валожын. Вішнева ляжыць над рэчкай Гальшанкай за 8 км на ўсход ад Багданава. У міжваенны перыяд тут была сядзіба гміны, а Валожын быў павятовым месцам.

У XV стагоддзі вішнеўскія ўладанні належалі магутнаму роду Гедыгольдавічаў. Ужо ў 1424 годзе пачынальнік роду Сямён Гедыгольдавіч, кашталян віленскі, арандатар смаленскі быў фундатарам драўлянага касцёла ў гэтай мясцовасці. У канцы XVI стагоддзя, як падае Чэслаў Янкоўскі — аўтар манаграфіі «Павет Ашмянскі», Вішнева было ўласнасцю роду Пацаў. Паміж 1596 і 1604 гадамі тры Пацавы сястры — Барбара, Кацярына і Гальшка — прадалі Вішнева Адаму Храптовічу. Так гэтая мясцовасць на тры стагоддзі трапіла ва ўладанне роду Храптовічаў мянушкі Літавор гербу Адвоваз, дадзенаму ім у 1413 годзе ў Гародні. Храптовічы адчувалі сябе ўтульна ў гэтых мясцінах, асабліва ў Шчорсах над Нёманам, атрыманы ад вялікіх князёў Літоўскіх. Лёс Вішнева і Шчорсаў такім чынам цесна звязаны паміж сабой.

Ад Адама да Адама

Сын Адама Храптовіча-Літавора Ежы (1586-1650) нарадзіўся ў Вішневе, кашталян смаленскі, ваявода новагародскі, на месцы старога драўлянага касцёла, узведзенага ў 1424 годзе, на працягу 1637-1641 гадоў пабудаваў мураваны касцёл. Захаваўся ён да гэтага часу ў адносна добрым стане дзякуючы таму, што ўсе мінулыя гады, да другой сусветнай вайны, быў дзейны. А іншыя касцёлы таго раёна праз агульную ўласнасць зрабіліся фабрыкамі ці складамі. Час захаваў рэльефны арнамент з 1637 года, спавядалі ў барочных лавы з гербам Храптовічаў.

Ежы Храптовіч меў 4-х сыноў. Пасля яго смерці ў 1650 годзе, пасля падзелу маёмасці, Вішнева перайшло да наймалодшага, Яна, які вярнуўся з палону, у які трапіў пад Жоўтымі Водамі ў маі 1648 года.

Унучка Яна, Соф'я Храптовіч, першая жонка Адама Тышкевіча, падкаморніка слонімскага, выйшаўшы другі раз замуж за Дамініка Саванейскага, не пакідае дзяцей і запісвае Вішнева Іахіму Літавору Храптовічу тэстаментам на пажыццёвае карыстанне. Так Вішнева зноў стала залежаць магутнаму роду Храптовічаў.

Іахім Храптовіч (нар. у 1729 годзе ў Язынцы, памёр у 1812 годзе ў Варшаве), нашчадак Шчорсаў і Вішнева, быў адной са значных постацей у ВКЛ. Ад 1773 года быў падканцлерам ВКЛ (канцлер у 1793 годзе), стваральнік Адукацыйнай камісіі, рэфарматар Віленскай акадэміі, суарганізатар варшаўскага Таварыства Прывяцеляў Навук. Быў захопленым бібліяфілам і збіральнікам кніг. У сваёй кватэры на вуліцы Длугіей сабраў вялікі збор кніг на польскай мове, а таксама шмат рукапісаў, гравюраў, мап і хронік. У Шчорсах збудаваў у 1770-1771 гадах прадстаўнічы палац, творцам якога быў італьянец Джозэф дэ Сака пры саўдзеле французскага Габрыэла. У той рэзідэнцыі Іахім Храптовіч прымаў у

Касцёл Марыі XVII ст. у Вішневе.

1784 годзе караля Станіслава Аўгуста па дарозе на сейм гарадзенскі. Адзін з першых магнатаў Літвы, які браў чынш са сваіх работнікаў, а кожнай гаспадарцы надаў асобны надзел. У 1778 годзе ў Вішневе была закладзена гута па выплаўцы жалеза, першая і адзіная ў гэтым краі фабрыка жалезных адліваў. Яны выкарыстоўвалі мясцовыя залежы руды. Фабрыка тая ў 1830 годзе мела 72 сталыя працоўныя месцы. Праіснавала да 1870 года. Вішнеўскія мясціны ўключалі ў сябе мястэчка, шэраг фальваркаў, ласы. Як падае Чэслаў Янкоўскі ў 1797 годзе, зямлі тут налічылі 28000 дзесяцін і каля 2500 падданных абодвух палоў.

Перад смерцю Іахім Храптовіч меў намер прадаць частку сваіх збораў бібліятэцы Акадэміі Віленскай. Але гэта так і засталося няздзейсненым. Бібліятэка не мела адпаведных фондаў на выкуп аддадзенага за даўгі кнігазбору. Сын Іахіма, Адам Храптовіч (1768-1844), бацькаў кнігазбор, які налічваў 8000 тамоў, вывез з Варшавы і размясціў у палацы ў Шчорсах.

Адам Храптовіч, чарговы ўладальнік Вішнева і Шчорсаў, быў дэпутатам чатырохгадовага сейму 1788-1792 гадоў ад новагародскага ваяводства. Інспектаваў школы на тэрыторыі Літвы па даручэнні Віленскага ўніверсітэта. З'яўляўся ганаровым членам таго ж універсітэта, старшынёй Віленскага Таварыства дабрачыннасці. Як і бацька, быў заўзятым бібліяфілам. Павялічыў яго кнігазбор да 15000 тамоў. Быў прыцэлем вучоных і пэстаў. У яго часта гасцілі Ян і Едэжэ Снядзцы, Яўхім Лелевель. Запрашаў да сябе ў Шчорсы маладых выпускнікоў Віленскага ўніверсітэта. На мяжы 1821-1822 гадоў яго гасцямі былі Адам Міцкевіч, Францішак Малейскі, А.Е.Адынец. У 1841 годзе па вяртанні зсылкі бібліятэкарам у Шчорсах быў Ян Чачот (1796-1847). Вынікам наведвання Шчорсаў Адамам Міцкевічам стала постаць у «Тражыне», якой паэт надаў імя Літавора — бядняцкай мянушкі Храптовіча.

Адам Храптовіч памёр у 1844 годзе не ў Вішневе, а ў суседнім месцы, званым Адравазем, ад назвы герба Храптовічаў. Існаваў там аж да другой сусветнай вайны мураваны будынак, часткова пашкоджаны. У ім была захавана вежа-стражніца. Ёсць вартыя ўвагі сведчанні, што на цвінтары касцёла ў Вішневе захавалася выява Адама Храптовіча з надмагільнай яго пліты.

Гаспадар Вішнева — граф

Пасля Адама Вішнева і Шчорсы атрымаў у спадчыну яго брат — Іронеуш Кавалер Мальтыйскі, а пасля яго сын Міхаіл Храптовіч (1809-1892), жанаты на дачцэ Несельрода-Эрасховен (1815 г.н.), дачцэ канцлера і міністра замежных спраў Расіі. Міхаіл Храптовіч цалкам прысвяціў сябе дыпламатычнай рабоце. Быў паслом Мікалая Першага ў Неапалі, а пасля — у Лондане. З 1862 года жыў у Варшаве, дзе стаў на чале двара намесніка вялікага князя Канстанціна. За заслугі перад дваром атрымаў ад цара тытул графа. Міхаіл Храптовіч памёр 9 лютага 1892 года ў Парыжы, у яго не было дзяцей. Быў ён апошнім нашчадкам шчорсаўскай галіны Храптовічаў.

Бойкае мястэчка

Пасля смерці Міхаіла, згодна з указам цара Аляксандра Трэцяга ад 9 чэрвеня 1893 года, Шчорсы і Вішнева перайшлі ва ўладанне да Міхаіла і Канстанціна Буцэневых. Графскі тытул перайшоў таксама. Яны былі сынамі сястры Міхаіла — Марыі Храптовіч, жонкі Апалянарыя Буцэнева — расійскага дыпламата. Але адораныя павінны былі ўжываць падвоенае прозвішча Буцэневых-Храптовічаў.

Гаспадарка ў Вішнеўскіх мясцінах стала весціся на вельмі высокім узроўні, які ўтрымліваўся аж да першай сусветнай вайны. Займаліся тут гадоўляй кароў галандскай пароды, колькасць якіх была за 1000 галоў. Адначасова займаліся развядзеннем авечак. У астатніх маёнтках быў уведзены шасціпольны севазварот. У Гелянове і Бярэзіне былі два бровары, а ў самім Вішневе — пілаварня. Працавалі тут млыны і тартак. Землеўладальнікі вішнеўскія складалі 20000 дзесяцін, з якіх лесу было 14500 дзесяцін. Адміністрацыя складалася з палякаў.

Гаспадаркай Вішнева да 1899 года загадваў Антоні Юргенсан (памёр у 1913 годзе), радзя якога мела вельмі прызнаны стасункі з Рушчыцамі і суседняга Багданава. У наступныя гады Антоні Юргенсан працаваў у Шчорсах генеральным адміністрацыйным маёмасці графа Буцэнева-Храптовіча. Пасля Юргенсана адміністратарам Вішнева быў Чэслаў Захарэўскі, а з 1913 года — Чэслаў Серадскі.

Малодшы з братоў Буцэневых-Храптовічаў Канстанцін яшчэ перад першай сусветнай вайной перадаў з бібліятэкі ў Шчорсах каля 4500 старадру-

каў польскіх і частку рукапісаў Кіеўскаму ўніверсітэту як дэпазіт да моманту адкрыцця Віленскага ўніверсітэта. Цяпер гэтыя зборы знаходзяцца ў бібліятэцы Акадэміі навук у Кіеве. Спробы ўгаварыць Канстанціна перагледзець гэтае рашэнне, зробленыя ў 1911 годзе Фердынандам Рушчыцамі і Вацлавам Студніцкім, каб ён пераказаў палову Вільні, не прынеслі выніку. Рэшткі збораў у Шчорсах (выданыя на розных мовах) былі вывезены падчас першай сусветнай вайны ў Маскву.

У канцы XIX стагоддзя Вішнева было бойкім мястэчкам, дзе дзейнічалі пошта і аптэка. Рымска-каталіцкая парафія налічвала 6000 чалавек, а праваслаўная — 3000, як падае Чэслаў Янкоўскі.

Калі прыйшлі войны

Першая сусветная вайна зруйнавала спадчыну Храптовічаў амаль ушчэнт. У кастрычніку-лістападзе 1915 года нямецкія войскі дайшлі да Вішнева. Мясцічка знаходзілася на самай лініі фронту, якая не змянялася аж да Брэсцкага міру ў лютым 1918 года. Пасля быў двухгадовы перапынак, падчас якога фальваркі, млыны і прамысловыя прадпрыемствы былі знішчаныя, а ласы — высечаныя. Падобны лёс напалі і Шчорсы, праз якія ў 1915-1918 гадах праходзіла лінія фронту. Палац быў спалены. Рэшткі руін засталіся. Пасля першай сусветнай вайны родныя Буцэневых-Храптовічаў аселі ў Парыжы.

Як піша ў сваіх мемуарах «Зачыні вочы небяспецы» спадкаемца сямейнага «Кабарэту Слынных Паноў» Жэрамі Прыбора, у 30-я гады ўнук Марыі Буцэневай-Храптовіч граф Апалянары (нар. у 1880 годзе) адшукаў свае карані і ў 1935 годзе прыязджаў у Шчорсы з другой жонкай, Вольгай Аляксандраўнай, і дзецьмі.

Побыт, які трываў столькі год, быў перарваны назаўжды ў верасні 1939 года. Апалянарыі Буцэнеў быў арыштаваны і асуджаны ў Навагрудку. З турмы яго вызваліла другая сусветная вайна. Нямецкія ўлады дазволілі яму, як «беламу», з'ехаць у акупіраваны Парыж. Дзяцей графа Апалянарыя ўдалося ў 1939 годзе вывезці са Шчорсаў у Варшаву, пасля — у Францыю, а потым і ў Амерыку.

Жонка графа, Вольга Аляксандраўна, была вывезена разам з іншымі зняволенымі ў Казахстан. З арміяй Андрэа праз Іран і Бліжні Усход дайшла да Егіпта, дзе працавала ў вайсковым шпіталі. У Парыж дабралася толькі ў 1945 годзе, дзе сустрэла ўцалелага мужа і дзяцей.

Так выглядае гісторыя некалі магутнага роду Храптовічаў-Літавораў з галіны, якая выходзіць ад Хведара Храптовіча, падскарбія ВКЛ (памёр у Шчорсах у 1528 годзе), да цяперашніх дзён.

Сярод прадстаўнікоў гэтага роду было шмат уплывовых людзей, якія мелі заслугі перад Радзімай...

Эдвард РУШЧЫЦ,
Пераклаў з польскай мовы
Алесь ПАЛАВЕЦ.

Ён быў спеваком

МАЛАДЗЕЧНА. Невялікая вуліца, што выходзіць на Вялікі Гасцінец, носіць імя Міхася Забэйды-Суміцкага. На ёй размешчаны турклуб «Пілігрым», інтэрнат аднаго з заводаў і яшчэ некалькі шматкватэрных дамоў. Што гэта за чалавек, незвычайнае двойное прозвішча якога з'явілася на карце горада ў пачатку 90-х гадоў?

Спявак, лірычны тэнор, выканаўца славянскіх і іншых песень Міхась Забэйда-Суміцкі нарадзіўся 14.06.1900 года ў вёсцы Несцеравічы Свіслацкага раёна Гродзенскай вобласці. Двойное прозвішча ўзяў ад бацькі — Івана Забэйды і маці — Аляксандры Суміцкай. У сям'і было сямёра дзяцей, але ўсе памерлі. Міхась з дзевяці гадоў дапамагаў маці, працаваў падзёнкам. Скончыў Маладзечанскую настаўніцкую семінарыю. Вучыўся добра, атрымліваў поўную стыпендыю. Але яе не хапала, а з дому дапамогі не было, таму даводзілася адначасова з вучобай працаваць. У гэтай навучальнай установе малады семінарыст здолеў развіць свой прыродны талент, бо спевы тут былі пастаўлены вельмі добра: знаёмлілі з тэорыяй музыкі, быў свой хор, вучылі дырыжыраваць. Пазней Міхась Забэйда ўспамінаў: «Спяваць я любіў з дзяцінства: пачынаў з маці (яна мела добры голас), потым у школе выбіралі мяне ў салісты дзіцячага хору, спяваў у царкве і нават на вяселлях».

Ваенная завіруха першай сусветнай вайны прымусіла пакінуць родныя мясціны. Забэйда-Суміцкі паехаў у Барнаул, дзе тады была яго маці. Два гады працаваў настаўнікам. Далейшы лёс закінуў яго ў Харбін (з 1922). Там быў оперны тэатр. Міхась Іванавіч шмат працаваў над пастаноўкай голасу. Вучобу вырашыў працягваць на эканамічным аддзяленні юрыдычнага факультэта мясцовага ўніверсітэта. У 1929 годзе пасля заканчэння вучобы яму прапанавалі аспірантуру. Забэйда-Суміцкі выбраў оперу. Поспех опернага спевака прыйшоў адразу, пасля выканання партыі Ленскага ў оперы «Югенія Анегія». Любоў публікі дала магчымасць паверыць у свае здольнасці і сілы, і Забэйда-Суміцкі стаў маршчэ аб наведванні Італіі. Са сваёй сціплага заробку адкладаў грошы на паездку ў Міланскую оперу. Мара збылася. У Мілане (1932-1934) спявак вучыўся ў выдатнага педагога Ф.Карці, у якога ў свой час стажыраваўся знакаміты Каруза.

Сваю оперную кар'еру прадоўжыў у Польшчы. Спачатку была Познань, з 1937 па 1940 год — Варшава. Ён усё часцей уключае ў рэпертуар канцэртаў песні бацькаўшчыны, якія з дзяцінства чуў ад маці. У Празе з мая 1940 года працаваў у Нацыянальным тэатры. І тут ён знаёміў тысячныя аўдыторыі з беларускай песняй. Па словах Рыгора Шырмы, Міхась Забэйда-Суміцкі «патрапіў вывесці беларускую народную песню ў шырокі свет». З асаблівым пацудоў слухачы ўспрымалі «Калыханку» ў яго выкананні.

У Празе знакаміты спявак пражыў да канца жыцця. Толькі ў 1963 годзе яму было дазволена прыехаць у Беларусь, выступіць з канцэртамі ў Мінску і Гродне. Памёр 21.12.1981 года, пахаваны ў Празе.

Падытанавана на старонках кнігі «Памяць».

■ ФУТБОЛ, ВЫШЭЙШАЯ ЛІГА

Зноў прымянілі бліцкрыг

Зорка-ВА-БДУ (Мінск) – Маладзечна-2000 1:5 (0:4). 14 верасня. 500 гледачоў. Суддзя Кунцэвіч. Галы: Папковіч (90); Лабанаў (5, 15), Дараховіч (21), Якімчук (24), Хамутаўскі (91+).

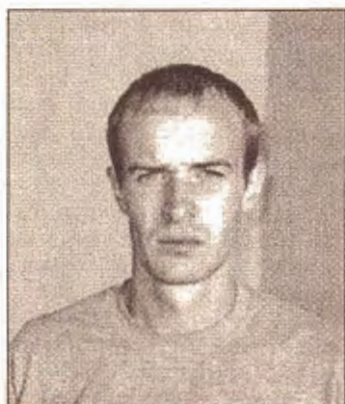
Склад: 1.Сцепановіч – 3.Дрозд, 4.Крывіцкі, 5.Афанасевіч – 6.Лявончык, 8.Альховіч (15.Кадол, 59), 10.Вышыньскі (18.Хамутаўскі, 73), 9.Дараховіч, 2.Якімчук – 7.Лабанаў (12.Мятліцкі, 46), 11.Урублеўскі.

Папярэджаны Дрозд (прапусціў наступны матч).

Новы трэнерскі штаб маладзечанскага клуба паказаў сваё ўменне рыхтаваць каманду да самых важных для яе матчаў. Два тыдні, якія папярэднічалі справаздачнай сустрэчы, футбалісты правялі ў рэжыме спецыяльнай падрыхтоўкі. Вынік не прымусіў сябе чакаць: прайшла толькі палова тайма, а гасці забілі чатыры мячы.

Галы Лабанава былі падобнымі, яны забіваліся пасля выхаду сам-насам з галкіперам справа ад варот, чаму папярэднічалі памылкі аднаго і таго ж абаронцы і добрыя перадачы партнёраў Урублеўскага і Дараховіча. Наступныя два галы таксама падобныя: прыгожыя ўдары ў правы верхні кут. Спачатку Дараховіч змясціўся з мячом у цэнтр і па дузе стрэліў на супрацьходзе ад сегмента штрафной. Потым Якімчук адным дотыкам з раёна 11-метровай адзнакі ператварыў у гол флангавую перадачу.

Зразумела, што гульня супакоілася. Руслан Лукін нават знайшоў магчымасць папраца-

Віктар Урублеўскі і Андрэй Лабанаў – выніковы тандэм нападаючых «Маладзечна-2000».

Фотаздымкі з сайта www.fcmlodochno2000.com.

ваць з тактычнымі варыянтамі: каманда выйшла на матч з трыма абаронцамі і двума нападаючымі, а пасля замены ў перапынку стала гуляць па схеме 4-5-1.

Бурным было і завяршэнне гульні. На жаль, Сцепановіч прапусціў удар у блізкі кут з межаў штрафной, але праз хвіліну Хамутаўскі пабег з цэнтра поля на выніковае рандэву з галкіперам гаспадароў.

Падчас трох апошніх узятцяў чужых варот партнёрам асісіраваў Урублеўскі. Такім чынам усяго ў матчы ён аддаў 4 галыявы пасы, што стала паўтарэннем рэкорду чэмпіянатаў краіны ў вышэйшай лізе, усталяванага бабруйчаніным Кукарам яшчэ ў 1993 годзе. І яшчэ крыху прыемнай статystыкі.

Апошні раз маладзечанцы перамагалі ў вышэйшай лізе з буйным лікам больш чым 5 гадоў таму – 22 мая 1998 года слоніўскі «Камунальнік» 5:2, а на выездзе гэта было яшчэ ў часы Макоўскіх – 27 кастрыч-

ніка 1995 года мінскае «Тарпеда» 4:0.

Віктар Урублеўскі: «30 месяцаў без вышэйшай лігі»

– Ведаю, што Вы раней гулялі ў вышэйшай лізе, але быў перапынак. Чаму?

– Я гуляў за «Дынама-93», пакуль яно не развалілася ў 1998 годзе, потым каля года правёў у «Дняпры-Трансмашы», потым спрабаваў замацавацца ў мінскім «Дынама», аднак не атрымалася. Нарэшце звязаў сябе з «Тарпеда-Кадзінам», але там не стрымалі фінансавых абяцанняў, у мяне ўзніклі нелады з кіраўніком Міхаілам Басам. Карацей кажучы, атрымалася так, што на працягу 30 месяцаў (два з паловай гады) мог гуляць толькі як аматар у другой лізе. У 2001 годзе залечваў траўму і выступаў у «Забудове», у 2002 – зноў гуляў за чысцінцаў, а таксама за МТЗ-РІПА, сёлета першы круг правёў у «Верасе».

■ КОНКУРС

Нашы пераможцы Павел Сярпейка і Сяргей Ракоўскі

Матчы, выстаўленыя на трэці тур, завяршыліся наступным чынам. Зорка-ВА-БДУ – Маладзечна-2000 1:5, Дынама (М) – Славія 3:0, Ведрыч-97 – Сморгонь 0:3, Дынама (К) – Лакаматый 2:0, Арсенал – Інтэр 0:3. Іх вынікі аказаліся вельмі нечаканымі.

Пераможцам другога тура стаў маладзечанец Павел Сярпейка, які адгадаў адзін лік, чаго не атрымалася ў Мікалая Кіндры.

На трэці тур атрымана 14 лістоў. І зноў-такі ніводны з іх не мае нават двух правільных лікаў, прычым на гэты раз усяго ў двух адказах быў правільна прагназаваны адзін лік. Пераможцам стаў маладзечанец Сяргей Ракоўскі, на яго рахунку яшчэ і чатыры правільныя вынікі.

Уключыцца ў конкурс можна ў любы момант. Нагадаем, пераможца кожнага тура атрымлі-

вае маральнае задавальненне і павагу асатніх удзельнікаў. А вось таму, хто выйграе два туры, (налепшыя шанцы зараз маюць Ротміраў, П.Сярпейка і Ракоўскі) «РІ» уручыць свой прыз.

Чацвёрты тур. 3 якім лікам завершацца матчы?

27-29 верасня, чэмпіянат краіны.

Шахцёр (Салігорск) – Маладзечна-2000.

Дынама (Мінск) – Тарпеда-СКА (Мінск).

Камунальнік (Слонім) – Сморгонь.

30 верасня, Ліга чэмпіёнаў. Інтэр (Мілан) – Дынама (Кіеў).

Лакаматый (Масква) – Арсенал (Лондан).

Адказы на чацвёрты тур прымаюцца да пятніцы, 26 верасня, уключна. Іх трэба дасылаць на паштовы адрас рэдакцыі альбо на электронны адрас konkurs@tut.by.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ФУТБОЛ, АНАЛІЗ

Хто пакіне вышэйшую лігу?

Упэўненая перамога «Маладзечна-2000» над армейцамі ўзмацніла нашу веру ў тое, што каманда застаецца ў наступным сезоне сярод мацнейшых. Па выніках чэмпіянату пакінуць вышэйшую лігу дзве каманды.

«Лакаматый» пасля першага круга прадаў ажно тэсць футбалістаў. Такім чынам ён утрымаўся ў фінансавых завірухах, але зараз вымушаны нагульваць у складзе юнакоў. Амбіцыйны кіраўнік Анатоль Юрэвіч наўрад ці захоча вяртацца ў першую лігу.

«Славію» нядаўна ўзначаліў таксама вядомы спецыяліст Уладзімір Курнеў. Проста так, абы папрацаваць яго б не запрашалі, ды і сам бы ён не пайшоў. Гонар двухразовага чэмпіёна краіны не надта дазваляе мазыранам

апускацца ў першую лігу.

«Дарыду» турбуюць фінансавыя праблемы, кепская там была і псіхалагічная сітуацыя, што прадвызначыла пакіданне трэнерскага месціка Курневым. Зараз многае залежыць ад гаспадароў клуба, ці жадаюць яны далей дурачыцца са сваім дзецішчам.

«Зорка-ВА-БДУ» ўжо даказала сваё ўменне перамагаць сярэднякоў ды ўзмацнілася добрымі футбалістамі, і, зразумела, пра развітанне з вышэйшым светам нават не думае.

«Белшына» і брэсцкае «Дынама» таксама размясціліся недалёка ў табліцы. Аднак ёсць розніца паміж імі. У Бабруйску працуе Людас Румбуціс – некай не верыцца, што вынікам ягонай работы будзе паніжэнне ў класе. А вось у Брэсце відавочная трэнерская чахарда, там толькі што знялі «галоўнага», і яшчэ не прызначылі новага на пастаянную аснову.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ФУТБОЛ, ЗБОРНЫЯ

Чакаем плэй-оф

Матчамі ў Малдове нашы футбольныя зборныя завяршылі свой удзел у адборачных турнірах. «Першыя нумары» зноў не падавалі вынікам, саступіўшы 1:2 і абаснаваўшыся на апошнім, 5 месцы.

Затое маладзёжная каманда (1981 г.н. і маладзейшыя) упэўнена перамагла

2:0 (галы забіты на 39 і 85 хвілін). У яе складзе трывала замацаваліся нашы землякі Павел Быганскі (быў заменены ў перапынку) і Алег Попель (быў заменены на 49 хвіліне).

Нашы суайчыннікі забяспечылі сабе ўдзел у матчах плэй-оф за выхад у фінальную восьмёрку, якія пройдуць у лістападзе.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

Табло

■ ФУТБОЛ, НАВІНЫ

13 верасня. РВАР (Мінск) – Забудова 4:0 (0:0).

Зараз чысцінцы маюць 23 ачкі і дзеляць ужо 9-10 радкі з «Лівадзіяй». «Томель-СДЮШАР» набраў на 1 ачко больш. Калі ў заключным туры ў бліжэйшую нядзелю «Забудова» не пераможа гамельчан дома, то рызыкуе застацца на зусім непрыемным месцы ў выніковай табліцы.

13 верасня. Зорка-ВА-БДУ (Мінск, дубль) – Маладзечна-2000 (дубль) 1:0.

За «Маладзечна-2000» да заяўлены вратар Генадзь Жылкін 1975 г.н з Украіны.

■ СПАРТАКІЯДА

ВАЛОЖЫН. Працоўныя калектывы раёна ў суботу і нядзелю спаборнічалі ў міні-футболе і лёгкаатлетчным кросе.

У абодвух відах перамаглі супрацоўнікі лясгаса, а каманда ПТВ-208 была другой. Трэція пазіцыі дасталіся футбалістам аграпрамтэхнікі і бегунам РВА ЖКГ.

■ ГАРАДКІ

Толькі адзін апошні выразальны матч засталася правесці на клубным чэмпіянаце краіны. Ён адбудзецца ў хуткім часе.

1 ліга. 27.08. Маладзечна. Кэмпі – СКА 3:2. 30.08. Салігорск. Шахцёр – МЭС 0:3, Шахцёр – СКА 1:3.

1. МЭС (-1) 25
2. Кэмпі (-1) 24
3. Аўтасіб 19
4. Нёман 12
5. СКА 6

6. Шахцёр 0
2 ліга. 07.09. Мінск. МАЗ – Маладзечнамэбля 0:3, Маладзечнамэбля – Асіповічы 3:0.

1. Маладзечнамэбля 25
2. Нёман-2 20
3. Юнацтва 16
4. Асіповічы 12
5. МАЗ 12
6. Камунальнік 3

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ФУТБОЛ, ПЕРШАЯ ЛІГА

3 буйным лікам

Ведрыч-97 (Рэчыца) – Сморгонь 0:3 (0:2). 13 верасня. 1500 гледачоў.

Суддзя Шмолік. Галы: Клімёнак (34-аўтагол), Кухлей (37, 63).

Пасля ўдару Тарасава мяч трапіў у штангу, адскокчы ў абаронцу і ад яго ў вароты (0:1). Кухлей на апрадванні прабіў галавою з перадачы ўсё таго ж Тарасава (0:2). Карасёў пасама вывёў Кухлея на рандэву з вратаром, і нападаючы абыйграў таго (0:3).

Сморгонцы па-свойму адпомсцілі «Ведрычу-97» за матч першага круга, калі дома мелі гульнявую перавагу, але ў спрэчным для судзейства эпізодзе прайгралі пад самы занавес матчу. Дарэчы, зараз, акрамя эпізодаў, якія сталі галыявымі, таксама добрыя матчымасці мелі Грабаздзін і Карасёў.

13.09. ЗЛІН – Вертыкаль 3:0, Граніт – Тарпеда-Кадзіна 2:1, Бяроза – Ліда 1:0, Пінск-900 – Хімік 1:2.

1. МТЗ-РІПА 51
2. Лакаматый (В) 51
3. ЗЛІН 43
4. Граніт 43
5. Ведрыч-97 39
6. Сморгонь 38
7. Ліда 35
8. Хімік 34

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

Анонс

19-21 верасня. Маладзечна. Міжнародныя спаборніцтвы дзепрызуйнай моладзі. Удзельнічаюць каманды Мінскай, Маскоўскай, Кіеўскай абласцей, а таксама ўсіх раёнаў Міншчыны. Урачыстае адкрыццё — у суботу ў 9-00 ля Палаца культуры.
19 верасня. 15-00. Маладзечна-2000 (дубль) – Тарпеда (Жодзіна, дубль). +0=0-3 2-5. У першым крузе 0:1 на выездзе.
20 верасня. 17-00. Маладзечна-2000 – Тарпеда (Жодзіна). +3=0-3 6-8. У першым крузе 0:3 на выездзе.
21 верасня. 17-00. Сморгонь – Граніт (Мікашэвічы). +0=1-2 1-5. У першым крузе 0:2 на выездзе.
21 верасня. 15-00. Забудова – Гомель-СДЮШАР. +4=0-1 6-6. У першым крузе 2:1 (Півавар, Татун) на выездзе.

ВІНШАВАНКІ

Віншуем з днямі нараджэння: **Вікторыю Вячаславаўну** з 22-годдзем, **Алега Вячаслававіча** з 33-годдзем, **Вячаслава Віктаравіча** з 55-годдзем, **Надзею Міхайлаўну** з 77-годдзем.

Віншуем з сярэбраным вяселлем **Карэцік Франца і Галіну**. Жадаем усяго найлепшага ў жыцці. *Вёска Большая (Дзеці).*

Віншуем **Аксану Радзевіч** з Вілейкі з днём нараджэння. Жадаем моцнага здароўя, радасці, сямейнага дабрабыту і кахання. *Муж і дзеці.*

Віншуем **Карповіча Аляксандра Анатольвіча** з 33-годдзем! Жадаем моцнага здароўя, шчасця, павялічаны ўдачы, верных сяброў. *Бацькі.*

Сакалоўскага Міхаіла Яўгенавіча віншуем з днём нараджэння. Жадаем шчасця, здароўя, удачы, добрага настрою. *Тамара, Андрэй, Максім.*

Віншую **Таню і Валерыка** з іх святам узростнага кахання. Жадаю, каб гэта каханне перарасло ў непераможную крэпасць. *Ваша найлепшая сяброўка Наташка.*

■ ІМЯНЫНЫ

19 верасня
Праваслаўныя: Архіпа, Давыда, Зіновія, Кірылы, Міхаіла.
Каталіцкія: Канстанцыі, Януара.

20 верасня
Праваслаўныя: Івана, Лукі, Серапіёна.
Каталіцкія: Філіпіны, Яўстаха, Францішка.

21 верасня
Праваслаўныя: Малая Прэчыстая (Нараджэнне Маці Божай).
Каталіцкія: Іпаліта, Матэвуша, Мацея.

22 верасня
Праваслаўныя: Ганны, Іосіфа, Якіма, Мікіты, Феадана, Фядоса, Харытона.
Каталіцкія: Маўрыцыя, Тамаша.

23 верасня
Праваслаўныя: Андрэя, Паўла, Пятра.
Каталіцкія: Тэклі, Багуслава.

24 верасня
Праваслаўныя: Фядоры, Германа, Дамітрыя, Сяргея.
Каталіцкія: Герарда, Тэадора.

25 верасня
Праваслаўныя: Сямёна, Фёдора, Юльяна.
Каталіцкія: Амелі, Аўрэлі, Святаполка, Уладзіслава.

Кінатэатр
«Радзіма»

19-21 верасня.
«Анастасія Слуцкая», Беларусьфільм — у 15.00, 17.00, 19.00 і 21.00.

22-28 верасня.
«Чого хоча дзяўчына», ЗША, баявік — у 15.00, 17.00 і 21.00.

«Гісторыя кахання», ЗША, рамантычная камедыя — у 19.00.

Для дзяцей

20-21 верасня. «Абрафакс: пад пірацкімі флагамі», поўнаметражны мультфільм — у 13.00.

Дыскаўзкі: для малодшых школьнікаў — у нядзелю ў 15.00, для школьнікаў старэйшых класаў — у суботу ў 18.00, для моладзі — у пятніцу і суботу ў 21.00.

Працую бар. Камп'ютэрныя гульні.
Тэл. для даведак: 7-15-92, 7-06-30.

ЗНАЁМСТВЫ

Адукаваны, самастойны малады чалавек для сур'ёзных адносін пазнаёміцца са сціплай дзяўчынай да 30 год. Маладзечна-4, п/у П №680850.

рэгіянальная
газетаВы яшчэ паспяваеце
падпісацца на IV квартал
Мы чакаем менавіта вас!

Індэкс для індывідуальнай падпіскі 63212.
Кошт — 2000 рублёў на месяц, на квартал — 6000 рублёў.

Індэкс ведамаснай падпіскі 63369, кошт на месяц 5941 рубель.

Тэлефоны для даведак:
Маладзечна — 7-05-73,
Вілейка — 5-64-68,
Валожын — 5-54-57,
Мядзел — 5-47-52,
Смаргонь — 2-14-65,
Ашмяны — 2-03-99,
Астравец — 2-17-58.

■ ШАШКІ

Гульні шмат гадоў

Непрыкметна закончылася лета з яго незабыўнымі ўражаннямі ад школьных канікулаў, чарговых адпачынкаў, цікавых падарожжаў. Не за гарамі і заканчэнне напружанага сезона сельскагаспадарчых работ. Большасць аматараў шашак часова «захапіла» сваю інтэлектуальную зброю да лепшай пары.

Між тым, не ўсе так частупалі. Ніжэй прыведзеныя радкі (аўтар — заслужаны трэнер СССР Юрый Барскі) сведчаць аб гэтым.

На досках шашечных
разыгран был за лето
Чемпионат известного
квартета.

Осёл разбил Козла,
Козел торжествовал
над Мишкой,

Последний справился
с Мартышкой,
А та — сказать «сдаюсь»
заставила Осла.

Другие партии
закончились вничью.

Итог: очки равны.
Признать победу чью?!

Орёт Козёл:
— Я — чемпион! Всем ясно —
Я проиграл Ослу напрасно!

Ты был, Осёл, Ослон
и будешь ты всегда!

Осёл вопит:
— Тогда
И мой пусть ноль сотрут!
Я получил его случайно,
Мартышкина игра —
мартышкин труд!

Рычит и Мишка:
Разве тайна,
Что я Козлу зевнул?

Да если б я старался,
То ты, Козел, и жив бы
не остался!

Мартышка тоже вкрик:
— Мне жутко не везло!
Я, по учебнику играя
против Мишки,

Три шашки поддала.
И что же? Как назло,
Тот ход был опечаткой
в книжке!

Друзья! Встречали вы
шашистов,
Чей был так яростно
неистов?

Шашкі ж сваёй гісторыяй ідуць далёка ў глыбокую старажытнасць. Аднак найбольшага росквіту і развіцця яны дасягнулі ў апошнім стагоддзі, дзе Беларусь трывала заняла вядучыя пазіцыі ў свеце. Каля паўтара дзесятка яе прадстаўнікоў носіць ганаровае званне «гросмайстар», некаторыя з іх неаднаразова становіліся пераможцамі прэстыжных турніраў самых высокіх рангаў.

У нашым рэгіёне ўсур'ёз шашкамі пачалі займацца пасля Вялікай Айчыннай вайны. Хаця ўжо ў канцы XIX — пачатку XX стагоддзяў у сувязі са з'яўленнем у перыядычным друку Расіі шашачных рубрык сярод аматараў рашэнняў задач і эцюдаў сталі сустракацца прозвішчы прадстаўнікоў Беларусі, у тым ліку і М.Мажоўскага з Маладзечна.

У былой Маладзечанскай вобласці розныя першыя пачаткі шашак пачаўся ў пачатку 50-х гадоў, калі было арганізавана рэспубліканскае спартыўнае таварыства «Калгаснік», пазней перайменавана ва «Ураджай». Так у лістападзе 1957 года тут пераможцамі сталі каманды Ашмян і Вілейкі. Першыя месцы на сваіх дошках занялі Гінзбург (Браслаў), Семяновіч (Вілейка) і Грыгор'ева (Маладзечанскі раён). Мацнейшыя шашыстамі вобласці ў той час былі першаразраднікі, якія пазней сталі майстрамі спорту,

■ КОНКУРСЫ

Зарабі білеты ў кіно

Прывітанне, шануюныя! Перад вамі чарговы выпуск вашага любімага конкурсу. З лагічнымі задачкамі, якія былі прапанаваны ў мінулым нумары «РГ», справіліся: Ігар Сільвановіч, Юрый Юхневіч, Вольга Палівода, Людміла Мікалаеўна Кендыш, Дамітрый Пакладок, Таццяна Ягёла, Вікторыя Дудко з Маладзечна і Сяргей Смалонскі з Радзавіч. На гэты раз пашчасціла Сяргеем Смалонскаму, Людміле Мікалаеўне Кендыш, Вікторыі Дудко, Дамітрыю Пакладку, Ігару Сільвановічу. Прыходзьце, калі ласка, да нас у рэдакцыю за білетамі ў кінатэатр, яны вас чакаюць да 26 верасня. А цяпер прапаную адказы на мінулыя заданні. І.Сям'я з чатырох чалавек. II. Муж — настаўнік, жонка — юрыст, сын — слесар, бацька жонкі — эканаміст, сястра мужа — інжынер.

У гэты раз запрашаю паблукі па лабірынтах матэматыкі.

Замест літар патрэбна падабраць лічбы (аднолькавыя літары азначаюць аднолькавыя лічбы), так, каб магчыма было выканаць усе ўказаныя ў рэбусе дзеянні над лічбамі (складанне, адніманне, множанне, дзяленне). Вызначыўшы значэнні літар і размясціўшы лічбы ва ўзроставым парадку, напішыце побач з кожнай лічбай яе літарнае значэнне. У вас атрымаецца імя і прозвішча вядомага футбаліста.

ЕНЕ — ИШ = ЕЛИ
:
Я x ЕВ = НЕ
ИВ + ШЕ = ЛЕШ

Адказы прымаюцца да аўторка (23 верасня) ўключна. На кон выстаўляюцца 3 білеты.

Падрыхтавала Аксана КУЛЕЙНІЧ.

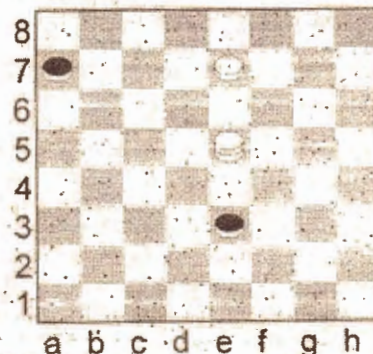
Б.Л.Кавалерчык і настаўнік Э.Р.Рыбакоў. Абодва пазней пераехалі ў Гомель, а апошні стаў двойчы чэмпіёнам СССР па перапісцы.

У 1959 годзе ў абласной газеце «Чырвоны сцяг» пачала выходзіць шахматна-шашачная рубрыка, якую вёў супрацоўнік Аляксандр Шабалін. Ён разам са сваім братам Анатолем сталі ў той час аднымі з мацнейшых складальнікаў шашачнай кампазіцыі, атрымалі на ўсесаюзных конкурсах некалькі ганаровых водгукаў. Цяпер А.Шабалін працуе галоўным рэдактарам часопіса «Беларусь».

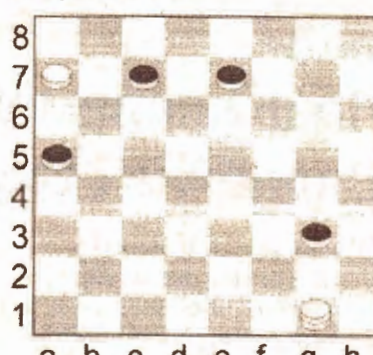
Сярод першых карэспандэнтаў шашачнай рубрыкі газеты «Чырвоны сцяг» былі Юрый Пугачэвіч з Докшыц, пазней пераехаў жыць у Маладзечна і працаваў у будаўнічай галіне, быў мацнейшым рашальнікам шахматна-шашачных кампазіцый рэспублікі, Казімір Лаўрыновіч з Івянца. Цяпер стала жыве ў Стоўбцах, кандыдат у майстры спорту. Дасылаў у газету першыя свае шашачныя пробы і студэнт Магілёўскага педінстытута Леанід Вітошкін. На сённяшні дзень Леанід Сяргеевіч з'яўляецца гросмайстрам па шашачнай кампазіцыі, аўтарам каля дзесятка кніг па заканчэннях.

Спецыяльна для нашай рубрыкі Леанід Вітошкін прапонуе для самастойнага рашэння два свае новыя эцюды. Эцюд — гэта пазіцыя, дзе выйгрыш або нічыя дасягаюцца адзіным паслядоўным і прыгожым пляхам. Сілы белых не павінны пераважаць чатырох адзінак. У эцюдзе таксама патрабуецца абавязкова наяўнасць некалькіх варыянтаў.

Заданне №1

Заданне №2

У абедзвюх пазіцыях белыя пачынаюць і выйграюць. Жадаем паспехаў і чакаем вашых адказаў!

А цяпер зверце свае адказы па рашэнні канцовак за 15 жніўня.

№1. А.Ляховіскі. 1.d4-c5 d6:b4 2.g5-f6 e7:e3 3.e5-f6 h2:f4 4.g1-f2 e3:g1 5.f6-e7 d8:f6 6.b6:c5 g1:b6 7. a7:c5 x.

№2. В.Крамарэнка. 1.g1-f2 b6:b2 2.d2-c3 b2:d4 3.e3:c5 a5:c3 4. f2-e3 d6:b4 5. e3-d4 c3:e5 6. f4:h6 h2:f4 7. h6:a5 x.

Правільныя адказы прыслалі Даша Рогач (маладзечанка), Сяргей Матус (Валожын), Анатоль Гомза (Вілейка).

Анатоль РОГАЧ, кандыдат у майстры спорту.

■ НЯВЫДУМАНЫЯ ГІСТОРЫІ

Гісторыя пра ультрагук

Урок фізікі. Настаўнік раскажае пра электрамагнітныя хвалі. Дзеці ўважліва слухаюць. Як з мёха сыплюцца цікавыя прыклады.

На першай парце сядзяць зубрылка і двоечнік. Зубрылка спрабуе задаваць пытанні па новым матэрыяле. Гэта выклікае адмоўныя эмоцыі ў разумнага двоечніка.

Нарэшце тлумачэнне ўва-

ходзіць у апошнюю фразу. Разгледжаны прыклады, разабраны практыкаванні. Настаўнік пытаецца пра ўзнікшыя пытанні.

Руку зноў цягне зубрылка: — Скажыце, калі ласка, ці можна пабачыць распаўсюджанне гукавых хваляў? Ну, напрыклад, у вадзе?

Тут настаўнік не паспеў нічога адказаць, бо з боку суседа зноў пачуўся ў чымсьці дасканалы адказ:

— Ага! Набары ў рот вады ды крыкні!
Гутарку падслухаў Алесь РАЛАВЕЦ.

■ ЯК ЗВАРЫШ, ТАК І З'ЯСІ

Шпроты
з мойвы

2,5 кг мойвы, 1 чачак чаю (50 г), 1,5 шклянкі алею, 0,75 літра вады.

Мойву памыць, пасаліць і праз паўгадзіны заліць чаем. Кіпяціць 2 гадзіны на вельмі маленькім агні, зліць чай, заліць алеем, пакласці дзве галоўкі цыбулі, лаўровы ліст і варыць яшчэ 2 гадзіны.

Купон 38

да рубрык «Віншаванкі» і «Знаёмствы». Бясплатна змяшчаюцца тэксты аб'ёмам да 15 слоў. Анімічныя купоны не разглядаюцца. Пішыце, калі ласка, разборліва.

ТЭКСТ

Прозвішча, імя, адрас (не для друку)

■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ
МАЛАДЗЕЧАНЦАЎ

Як вы лечыцеся?

Дзяніс Цэдзік, студэнт:

— Я дыпер хворы і купляю таблеткі. Калі ёсць грошы, то гэта лепш. А з народных сродкаў можна лячыцца мёдам, чаем. Яшчэ вынік залежыць ад настрою чалавека, ад яго псіхалагічнага стану, ад тых, з кім ён мае зносіны.

Тацыяна Мацюзонак, інжынер:

— Так атрымалася, што я не хварэю. Бывае толькі галава баліць. Ды я нічога не прадпрымаю, само праходзіць. Дзеці ў мяне таксама здаровыя і хварэлі толькі вятранкай.

Марына Пятровіч, прадавец:

— Самалечэннем не займаюся, а купляю лекі ў аптэцы. Для таго, каб лячыцца самому, трэба мець пэўную адукацыю. Калі што-небудзь сур'ёзнае, звяртаюся да спецыяліста. Але калі лёгкая прастуда, то можна лячыцца малінай, мёдам, а для прафілактыкі трэба піць чай з ліпай.

Уладзімір Якубовіч, геофізік:

— Як калі. Таблеткі больш эфектыўныя і дзейнічаюць хутчэй. А травы, напэўна, лепш для здароўя, але яны марудней дзейнічаюць. Лекі беларускія танней за імпартныя, але калі няма аналагаў, то можна і больш грошай аддаць. У заговоры веру, мая маці сама ўсё жыццё так лячыла мяне, брата, нават свойскую жывёлу.

Падрыхтавала
Яўгенія МАНЦЭВІЧ.

■ НАДВОР'Е

Мінск	20.09	21.09	22.09	23.09
ападка (на працягу сутак)				
тэмпература, °C днём	+13	+12	+15	+16
ноччу	+12	+7	+6	+6
атмасферны ціск, мм	735	748	746	740
хуткасць ветру, м/сек	4-7	2-5	1-3	1-3

Вільня	20.09	21.09	22.09	23.09
ападка (на працягу сутак)				
тэмпература, °C днём	+12	+15	+16	+18
ноччу	+10	+6	+5	+8
атмасферны ціск, мм	749	756	750	746
хуткасць ветру, м/сек	4-6	2-5	1-3	1-3

Гараскоп 22 - 28 верасня

Авен
(21.03-20.04)

Перыяд дваікі: вам неабходна хутка на ўсё рэагаваць і ўключаць у новыя ўмовы жыцця, але дзейнічаць удумліва і павольна. Калі не ведаеце, што рабіць ці што адказаць, вазьміце невялікі тайм-аўт, збярыцеся з думкамі, а пасля вярніцеся да адкладзенага пытання. Дзеці-падлеткі будуць рэзка адмаўляцца ад вашага клопату, таму трэба быць вельмі карэктнымі, пытаючыся ці раічы ім штосьці.

Цялец
(21.04-21.05)

Вы лёгка зразумеце, на што звярнуць увагу і да чаго прыкласці намаганні. Некаторая блытаніна магчыма ў вусных дамоўленасцях, напрыклад, вы ці вас могуць зразумець няправільна. Таму выказвайце свае думкі выразна і ад іншых патрабуйце таго ж. Даражыце адносінамі з людзьмі, вучыцеся разумець і дараваць, але і сябе ў крыўду не давайце.

Блізняты
(22.05-21.06)

Самае важнае цяпер — гэта адносіны з блізкімі людзьмі. Прыкладзіце намаганні для ўладжвання практычных пытанняў (праца, дом, паездка, дзеці, сваякі і інш.) і асабістых узаемаадносінаў. Выяўленне адносінаў (прыпамінанне памылак, пераразлік, хто колькі зрабіў і інш.) прывядзе толькі да папрокаў і глухой крыўды, якія не знікнуць нават пры яўным прымірэнні. Чакаюцца добрыя навіны, у грашовым плане таксама.

Рак
(22.06-23.07)

Інтуіцыя на вышыні, і многім з вас прыйдуць нестандартныя рашэнні, арыгінальныя творчыя ідэі. Трывога за дзяцей (іх вучобу, працу, асабістае жыццё) не будзе даваць вам спакою ў тым сэнсе, наколькі вы можаце ўплываць на гэта і карэктываць. Можна так здарыцца, што вам даведзецца некага паставіць на месца, але не траціце сілы і эмоцыі, тлумачы дурню, што ён дурань.

Леў
(24.07-23.08)

Перыяд вельмі важны для прафесійнага росту, вучобы, вырашэння розных дзелавых пытанняў. Разнастайныя стасункі дазваляць вам даведацца шмат новага, цікавага, нечым захапіцца. Вашы веды і вопыт будуць запатрабаваныя, таму нядзіўна, што вы ўсім раптам спатрэбіцеся. Магчыма выпадковая сустрэча са старымі знаёмымі, магчыма, нехта звернецца да вас за парадай і дапамогай.

Дзева
(24.08-23.09)

Перыяд ціхім і мірным не назавеш, вам трэба будзе ўрэгуляваць мноства пытанняў. Некаторыя вашы ўчынкi і выказванні могуць тлумачыцца няправільна, таму даведзецца тлумачыць і даказваць, каб калі ўжо не выратаваць сваю рэпутацыю, дык хаця б выправіць памылкі ва ўзаемаадносінах. Пашырацца сувязі з людзьмі, з'явіцца цікавы вольны час, стануць прыцягальнымі новыя галіны ведаў.

Шалі
(24.09-23.10)

Час насычаны. Чакаюцца напружаныя перагаворы, урэгуляванне спрэчных пытанняў, уладжванне сямейных абставінаў. Вы павінны навучыцца ўключаць інтуіцыю, тады будзеце ўмела абыходзіць непрыемнасці і інтрыгі, ведаць, што і каму гаварыць. Могуць вярнуцца праблемы мінулага, усплыве старая размова, прыгадаецца крыўда ці здарыцца тое, што вы некалі прадбачылі. Добра будзе адчуваць і разумець іншых, за што вам будуць удзячныя.

Скарпіён
(24.10-22.11)

Верагодна, будзеце асвойваць новыя галіны ведаў, павышаць свой прафесійны ўзровень. Добры час для вывучэння замежнай мовы, атрымання патрэбных даведак. Некаторыя абмежаванне ў салодкім, вострым, мучным аздоровіць арганізм, і вы зусім інакш сябе адчуеце. Будзеце тонка разумець знакі лёсу, а значыць, бачыць, ад чаго адмовіцца, каб наблізіць жаданае.

Стралец
(23.11-21.12)

Пачакайце з новымі справамі, яны могуць аказацца ілюзорнымі, не дадуць чаканага выніку, вы можаце не сувымераць свае сілы і не ўлічыць усіх абставінаў. Вельмі няпросты будзе з дзецьмі, і вам спатрэбіцца мора цяплення, кантакту з імі. Вярніцеся да абмеркавання старога пытання, магчыма на конт грошай, развіцця асабістых адносінаў. Беражліва стаўцеся да сваіх старэйшых сваякоў, ашчаджайце іх пачуццi, лішні раз не хвалюйце.

Чытайце
праз тыдзень:

● Помніць не лічбамі, а імёнамі

Нельга напісаць усеагульную гісторыю сваёй Айчыны без напісання мясцовай гісторыі яе рэгіёнаў, гісторыі жыцця людзей, якія яе стваралі. У ліку іх і чалавек незвычайнага лёсу Марыя Пятроўна Лагіновіч.

Казярог
(22.12-20.01)

Узаемаадносіны будуць правярацца на трываласць. Вам спатрэбіцца немалая вытрымка, каб процістаяць прадуржасці, капрызам ці несумленным адносінам нейкага чалавека да сваіх абавязкаў. Патрабавальнасць да іншых пачынаецца з патрабавальнасці да сябе, тады лягчэй будзе заклікаць да адказнасці. Стараўцеся з людзьмі кантактаваць карэктна, каб нікога не закрануць неасцярожным словам.

Вадалей
(21.01-19.02)

Будзе шмат працы, ды і вы самі адчуеце неабходнасць умацаваць сваё становішча, больш практычна выкарыстоўваць свой час і цаніць чужы. Можна сутыкнуцца з плёткамі, вельмі няпроста будзе аб нечым даведвацца, высвятляць, будзе адчуванне, што ад вас нешта хаваюць ці радманваюць вас. Не варта вельмі шмат чакаць ад новых знаёмстваў. У адносінах да дзяцей (ці з-за іх) даведзецца змяніць планы.

Рыбы
(20.02-20.03)

Вельмі насычаны перыяд: вы будзеце атрымліваць мноства карыснай інфармацыі, праведзіце цікавыя сустрэчы, будзеце запрошаны на нейкія мерапрыемствы, дазволіце сабе лёгкі флірт. Вельмі дзіўнымі вам пададуцца знакі ўвагі з боку чалавека, ад якога ўжо ніяк не чакалі падобнага. Верагодна, захочаце крыху расслабіцца і цалкам можаце апынуцца ў прыемным месцы і ў нечаканай кампаніі.

■ НЯВЫДУМАНЫЯ ГІСТОРЫ

Гісторыя пра халяву

Зайшоў аднойчы да сябра ў інтэрнат. Абмяркоўвалі змены ў сістэме адукацыі. Загаварыліся. Змяркалася. Раптам амаль з усіх паверхаў інтэрната пачулі вельмі моцны крык: «Халява, прыйдзі!».

Што б гэта магло значыць, здзіўляўся і адначасова спужаўся я. Аказалася, крычалі навушніцы, каб паспяхова здаць заўтрашні экзамен. Для гэтага патрэбна пазваць халяву тры разы. Прычым з усяе сілы. Калі

хто-небудзь адкажа, што яна прыйдзе, экзамен будзе здадзены лёгка. Калі ж, крыў божжа, адкажуць, што халява не прыйдзе, экзамен будзе абавязкова правалены.

Між іншым, крыкі працягваліся. Я выйшаў на балкон і паглядзеў уніз і крыкнуў ва ўсё горла:

— Прыйду! — А пасля праз паўзу дадаў. — Але вучыце!!!
Алесь ПАЛІВЕЦ.

Рэклама ў «Рэгіянальнай газеце»
тэл. у Маладзечне 53841

Арганізацыя купіць ці возьме ў арэнду вытворчую базу (ці пілараму) пад дрэваапрацоўку. Наўнасьць пад'ёмных механізмаў (крам-бэле і г.д.) абавязкова. Кантактны тэлефон: (017) 2480307, 2480412, (8-029) 6162091.

Помнікі
фотамедаляны
паказальныя прыклады, паслугі
Маладзечна, Вялікі Гасцінец, 686
тэл. у Маладзечне 53444

Мастацкая школа
пры Маладзечанскім музычным
вучылішчы імя Агінскага

аб'яўляе набор у падрыхтоўчы і першы мастацкі класы. Узрост дзяцей неабмежаваны. Навучанне бясплатнае. Тэрмін навування — 3 гады. Набор з 8 верасня 2003 года. Па заканчэнні школы выдаецца атэстат. Даводкі па тэл. у Маладзечне 53874 (адзедз надруж з 9.00 да 15.00).

Запрашаец пакушнікоў наведваць
міні-рынак «1000 дробязей»
які нядзядна адкрываец і размешчаны на
адрасе: Маладзечна, вул. Дзядовіча, 1.
Вялікі выбар
заспадобы, прамысловых, харчовых
тавараў, а таксама будматэрыялаў.

Рэгіянальная
газета

Інфармацыйна-рэкламнае штотыднёвае выданне для рэгіёну і рэспублікі. Выходзіць па пятніцах. Аб'ём 5 друкарскіх аркушаў фармату А2. Тыраж 10000 экз.: індэкс 63212 (індывідуальная падпіска), 63369 (ведамасная падпіска). Падпіска праводзіцца пастаянна ў паштовых аддзяленнях рэспублікі. У розніцу — цана свабодная. № 38 (439) 19.9.2003. РУП «Друкарня «Перамога», Міністэрства інфармацыі РБ. 222310, Маладзечна, вул. Таўлая, 11. Зак. № 2880. Падпісана ў друку ў 13.00 18.9.2003

Наш адрас: 222310, Маладзечна, Вялікі Гасцінец, 68а. Тэлефоны/факс: (01773) 6-96-67, 5-38-41 (рэклама), 5-07-99
E-mail: regionnews@promedia.by, http://regionnews.promedia.by

Галоўны рэдактар Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

Заснавальнікі: Аляксандр МАНЦЭВІЧ; Ніна МАНЦЭВІЧ.
Пасведчанне № 227 ад 19.08.2003 г. Выдавец ТАА «Рэдакцыя газеты «Рэгіянальная газета».

Прыём дробных аб'яў

Маладзечна Вялікі Гасцінец, 68а. Тэл. 69667, 53841.
Вілейка вул. Вадап'янава, 23, капіравальны цэнтр «Парус». Тэл. 55284.
Вілейка вул. 17 Верасня, 30, пошта. Тэл. 55233, 55539.
Смаргонь вул. Танкістаў, 8, рэдакцыя «Новой газеты Смаргоні». Тэл. 33077.
Смаргонь вул. Танкістаў, 1, аддзяленне сувязі №2 Смаргоні. Тэл. 22211.
Чысць вул. Зялёная, 4, магазін «Канцкласік». Тэл. 99172.

Тэлефонныя коды гарадоў рэгіёна: Астравец — 01591, Ашмянны — 01593, Валожны — 01772, Вілейка — 01771, Маладзечна — 01773, Мінск — 017, Мядзел — 01797, Смаргонь — 01592